

SKORZYSTAJCIE Z OKAZJI

W PIĄTEK I SOBOTE, 10go i 11go Lutego

- JAGNIĘCINA NA POTRAWKĘ 4 funty za 25c
- JAGNIĘCINA NA PIECZYSTE 1 funt za 12½c
- KOTLETY Z JAGNIĘCIA 2 funty za 25c
- KOTLETY CIEŁĘCE 2 funty za 25c
- SUROWA SZYNKA 1 funt za 10½c
- 3 TUZINY JAJ BARDZO SWIEZE 49c

TYLKO Z TEM OGŁOSZENIEM
Paczka ½ funta KRAJANEJ ŚLONINY [bacon] 5c
2 paczki kostkownicy.

ADOLF SCHLESINGER
SKŁADY MIĘSA
2009 Milwaukee Ave., niedaleko Armitage Ave.
2001 N. Western Ave., róg Armitage i Western Ave.
Kupujcie Tam, Gdzie Otrzymacie Pierwszy Gatunek Za Niską Cenę

Bolszewicy Rozstrzelali 600 Kozaków Kubańskich.

Warszawa, 10. lutego. — Na obszarze, zamieszkałym przez wrogo usposobionych wobec reżimu bolszewickiego kozaków kubańskich, władze sowieckie prowadzą obecnie ostrą kampanię, celem złamania oporu tego szkodliwego dla nich elementu. W ostatnich miesiącach GPU, wykonano na terenie Kubańskich 600 wyroków śmierci na opornych kozakach. Wśród straconych znajdowało się również szeregi przywódców miejscowych organizacji komunistycznych.

Cała ludność wsi Pawłosk, w liczbie 1,200 rodzin, została wygnana na Sybir za stawianie oporu władzom. Do wsi tej, której nazwę zmieniono na „Czerwonoarmiejsk” sprowadzono osiedleńców z Syberji.

Dalszym 50 wsiom pozostawiono ultimatum, zawierające groźbę, że ludność tych miejscowości zostanie również wysiedlona w razie, gdyby nie wykonała punktualnie przewidzianych przez władze dostaw zbożowych.

Czerwony Krzyż w Washingtonie oznajmił, że prośbie majora Cermaka o pszenicę na żywność głodnych w Chicago uczynił żądanie — ale nie za pośrednictwem biura majora. Organizacja nie wzięła w rozdziałanie pomocy za pośrednictwem „ciał politycznych” i będzie w dalszym ciągu rozdawała chleb przez chicagoski oddział Czerwonego Krzyża.

OGŁASZAJCIE SIĘ W DZIENNIKU CHICAGOSKIM.

Specjalne Przedstawienie Dla Dzieci w Teatrze „Crown”.

Zarząd teatru „Crown” mieszczącego się przy zbiegu ulic Division i Ashland ave., ogłasza dobrą wiadomość dla dzieci tej okolicy, iż jutro o godz. 10 rano odbędzie się przedstawienie bardzo ciekawego i komicznego obrazu dla dzieci p. t. „Little Orphan Annie”, czyli Mała Sierotka Anna. Rolę sierotki w obrazie gra Mitzi Green jak również biorą w nim udział Mickey i Daddy Warbucks.

Pomimo, iż początek przedstawienia obrazu rozpocznie się dopiero o godz. 10:30, podwoje teatru „Crown” otwarte będą już o godz. 10tej rano. Najlepszą nowością zdaje się, będzie dla dzieci to, że każde dziecko, przybywające na przedstawienie otrzyma tabliczkę czekolady, znaną pod nazwą „An Orphan Annie candy bar”, oraz balonik gumowy. Zarządca teatru Crown p. Jerzy Burdick oznajmia, iż czekolady i baloniki dla dzieci jest poddostawkiem, lecz radzi rodzicom, ażeby dzieci na przedstawienia przysyłały wcześniej, tak ażeby powróciły na czas do domu na kolację. Rodzice, którzy mają ochotę zobaczyć ten piękny obraz, mogą towarzyszyć swym dzieciom do teatru.

W niedziele zarząd teatru „Crown” daje drugi sensacyjny obraz ze świata podziemnego p. t. „Under-Cover Man”.

ZE STANISŁAWOWA

Wszyscy członkowie Tpw. Najśw. Imienia Jezus, tak starsi jak i młodszy przyjdą do spotkania jutro o godz. 3:30 po południu, a w niedziele, dnia 12 lutego, udadzą się w gremio na Mszę św. podczas której przystąpią wspólnie do Komunii św.

Po południu o godzinie 2-iej, w niedziele, dnia 12 lutego, mają zebranie członkowie Tow. Najśw. Imienia Jezus, starsi bracia (Big Brothers). Wszyscy proszeni o przybycie.

We wtorek, dnia 14go lutego, odbędzie się zebranie młodszych członków Tow. Najśw. Imienia Jezus. Po siedzeniu wykonywanym zostanie specjalny program z okazji dnia t. zw. „Valentine Day”. Będą niespodzianki i atrakcje. Wszyscy członkowie powinni być obecni.

Wszyscy ci, którzy chcieliby się zapisać do Tow. Najśw. Imienia Jezus, mogą przybyć w tym dziele o godz. 2ej po południu do sali Kościuski.

Rockefeller Każe Badać Kontrolę Trunków w Europie.

New York, 10. lutego. — John D. Rockefeller młodszy, który w czerwcu zdeklarował się za zniesieniem prohibicji, wyznaczył komisję z zadaniem zbadania sytuacji wódzanej w Finlandji, która wróciła do trunków po dziesięciu latach suchego reżimu.

Badania komisji obejmą prawdopodobnie również Szwecję i Norwegię oraz kraje sąsiednie, które mają prawa o kontroli sprzedaży trunków.

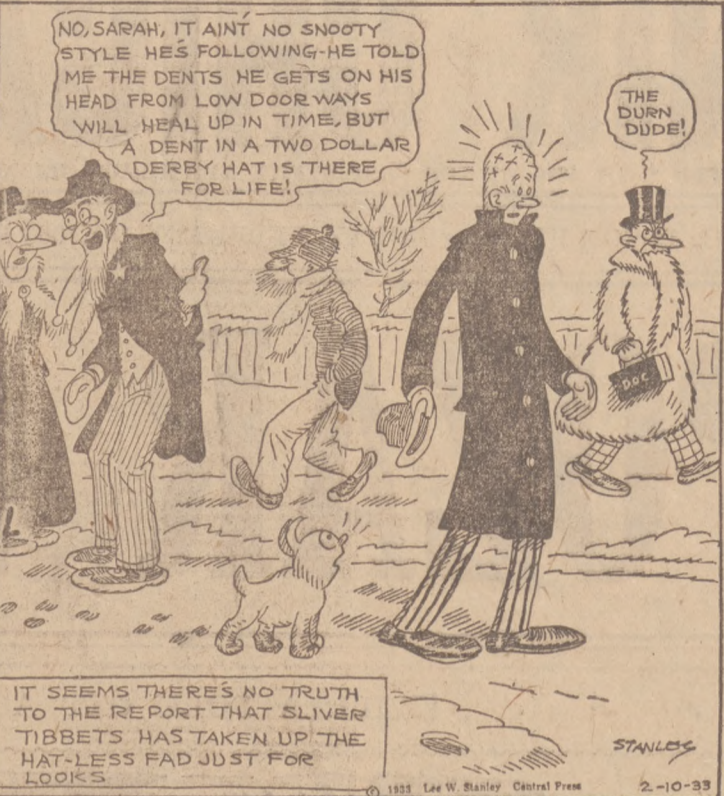
Jak można się domyślić, informacje uzyskane przez komisję mogą się stać podstawą nowego oświadczenia ze strony p. Rockefellera, zanim kongres powoła komisję w sprawie zniesienia lub modyfikacji suchych praw.

Jednym z członków komisji jest L. V. Harrison ze sztabu biura Higieny Socjalnej, instytutu Rockefellera. Odpłynie on do Europy w przyszłym tygodniu. W Finlandji przylączy się do niego najpóźniej jeden więcej ekspert i razem poprowadzą przegląd sytuacji.

Ze Stanisławowa
Tow. Św. Rocha, grupa 71, Pol. w Ameryce będzie miało swoje miesięczne posiedzenie w sobotę, dnia 11go lutego o godzinie 7:30 wieczorem w sali zwykłych posiedzeń. Zarazem zawiadamia się członków iż kto stara się o pożyczkę ma się zgłosić na posiedzenie i wypełnić aplikację.

Michał Czajkowski prezes
Antoni Zientek Sek. Prot.

THE OLD HOME TOWN Registered U.S. Patent Office By STANLEY

TRAGICZNA ŚMIERĆ SIĘDMIU STRAŻAKÓW W POŻARZE HOTELU.

32 Pokaleczonych; Władze Szukają Podpalaczy.

Omaha, Nebr., 10 lutego. — Na skutek uporczywych pogłoszek, że szajka podpalaczy prowadziła swoje zbrodnicze operacje, prok. pow. Beal rozpoczął wczoraj śledztwo w sprawie pożaru hotelu Millard, który spowodował śmierć siedmiu strażaków, a 32 innych przyprawił o cięższe lub lżejsze okaleczenia.

Pięciu strażaków straciło życie wczoraj nad ranem, kiedy tylna ściana hotelu zawałiła się po eksplozji. W owym czasie 30 strażaków znajdowało się w zaułku poza hotelem i ośmiu z nich zostało pokaleczonych.

Prawdziwą epopeją życia strażaka było ocalenie kap. Cogana. Przyniesiony ciężkimi belkami, Cogan leżał bezsilny

przez sześć godzin, podczas gdy jego koledzy próbowali odważyć przyniatające go rumowisko. Kiedy mu powiedziano, że może mu trzeba będzie amputować jedną lub obie nogi, Cogan prosił o sprowadzenie księdza. Wkrótce przybył X. E. M. Gleeson i dzielił nieszczęśliwemu absolucję. W parę chwil potem Cogana oswobodzono i odesłano do szpitala z odmożdżonymi stopami i jedną ręką. Mimo ran i wielogodzinnej leżania bez ruchu na ostrym mrozie, Cogan, dzięki silnemu organizmowi, wyzdrowieje. Lekarze powiedzieli, że nie straci on ani stóp ani ręki.

Pożar wstrząsł się równocześnie w dwóch miejscach w hotelu i fakt ten każe podejrzewać, że był on dziełem podpalaczy.

NIEUDAŁA PRÓBA WYMUSZENIA \$50,000 OD PUŁK. LINDBERGA.

Dwaj młodzi szantażyści pod kluczem; Grozili Porwanieniem Drugiego Synka Lotnika.

Roanoke, Va., 10. lutego. — Dwaj młodzi ludzie z Roanoke wpadli wczoraj w potrzask nastawiony przez policję, której powiedzieli się zdemaskować zdumiewająco, ale dość naiwnie i nieudolnie zakonserwowaną próbę wymuszenia od pułk. Lindberga \$50,000 pod groźbą porwania jego drugiego synka.

Joe Bryant, lat 19 i Norman Harvey, lat 26, wpadli w sidła policji krótko po usiłowanym zmianieniu czeku na \$17,000, złożonym przez detektywów w dziupli drzewnej. Oskarżono ich o szantaż i oddano władzom federalnym.

Pułk. Lindbergh dostał w grudniu dwa listy z pogroźkami. Oddał je zaraz władzom, które poprowadziły dalszą korespondencję z szantażystami, utrzymując ich w mniemaniu, że porozumiewają się z pośrednikami Lindberga. Po dłuższych targach, autorzy listów obniżyli swoje żądania godząc się przyjąć \$17,000 za zostawienie dziecka Lindberga w spokoju.

W ostatnich dniach doszło do ostatecznego porozumienia i, zgodnie ze wskazówkami podanymi przez szantażystów, detektywi umieszcili czek na żądane sumę wewnątrz spróchniałego drzewa.

Wielki Rabunek Pocztowy w Kaliforniji.

\$325,000 łupem bandytów.

Sacramento, Cal., 10. lutego. W zuchwałym napadzie na samochód pocztowy blisko głównego urzędu pocztowego, trzej bandyci zrabowali więcej niż \$325,000 w gotówce i bondach Banku Ameryki.

Rabusie rozbroili kierowcę samochodu i uzbrojonego strażnika, porwali wózek z odchodzącą pocztą, wsiadli do czekającego auta i zanim można było zarządzić pościg, zniknęli wśród ożywionego ruchu w mieście.

SEZ YOU		True	False	Score
1. Drosky-is a Russian drink	.....			
2. An abattoir is a temple where Mohammedans pray	.....			
3. Mrs. Henry Wood was the author of "East Lynne"	.....			
4. According to Biblical scholars Jesus and his disciples spoke Greek	.....			
5. The name of the instrument which records earthquakes is quakeograph	.....			
6. The tuba is considered a brass instrument in an orchestra	.....			
7. Unleavened biscuits eaten by Jews are called maroons	.....			
8. Perseus rescued Andromeda from the monster	.....			
9. The love call of the partridge is a long, booming, drumming sound	.....			
10. A philatelist is a collector of postage stamps	.....			
TOTAL				

Here's how to get your intelligence score: If you think a statement is true, place a check beside it in the column headed "True." If you think it false, place a check beside it in the column headed "False." After you have completed the questions look up the correct answers and put 10 down in the "Score" column every time you are correct. A perfect score is 100.

Answers to "Sez You" on page 6.

Dobra Wiadomość.

Każdy, kto bierze gazetę do ręki, szuka w niej dobrych wiadomości. W tym małym artykule mamy bardzo dobrą wieść dla wszystkich. Zainteresuje ona mężów, bo poucza jak można zaoszczędzić na wydatkach domowych. Zainteresuje ona kobiety, gdyż poinformuje, w jaki sposób można płacić niższe ceny za towary żywnościowe.

Odnosi się to do specjalnych sprzedaży w „MIDWEST SKŁADACH”, jakie umieszczone są w dzisiejszym numerze tego pisma. W składach tych nabyć możecie towary codziennego potrzebę po bardzo niskich cenach. Wszystkie towary są najlepszej jakości, co stwierdza marka producentów umieszczona na każdej puszcze i paczce.

Porównując ceny „MIDWEST SKŁADÓW” z innymi, przekonał się, że są one tak niskie, jakich już dawno nie było. Niektóre z nich są niemal takie, jak były przed dwudziestu laty.

Jest to więc doskonała sposobność dla zapobiegliwych gospodarzy, aby poczynić dodatkowe oszczędności na zakupie żywności. Jest naprawdę zadziwiająco, ile można kupić w „SKŁADACH MIDWEST” za jednego dolara.

Jak zaznaczono powyżej, mężowie także będą zainteresowani zawiadomieniem o tych niskich cenach i podziękują za to, że kupują w „MIDWEST SKŁADACH”. Obecnie bowiem zarobki są znacznie mniejsze, więc kiedy ma się przekonać, że żona czyni zakupy w „MIDWEST SKŁADACH”, gdzie ceny są najniższe, będzie to tego bardzo zadowolony.

Łatwo znaleźć „MIDWEST SKŁADY”. Jest ich przeszło 300 w Chicago i wyróżniają się od innych frontami koloru pomarańczowego i napisem „MIDWEST STORES”, jaki znajduje się nad każdym składem.

Trzech Polskich Podprokuratorów.

ADAMOWSKI, DRZYMAŁSKI I WACHOWSKI OTRZYMALI NOMINACJE.

Wczoraj trzech adwokatów polskiego pochodzenia otrzymało nominację na podprokuratorów stanowych powiatu Cook. Mianowicie: Stefan Adamowski, prezes Polskiego Stowarzyszenia Adwokatów; p. Raymond P. Drzymałski i p. Eugenjusz L. Wachowski. Razem w dniu wczorajszym podprokurator Thomas J. Courtney powiększył swój sztab o jedenastu asystentów. Innymi są adwokaci: William A. Carroll, O. R. Lighfoot, John F. Keeley Jr., William J. Welden, John C. Connery, Francis T. McCurrie, Jacob Shamburg i Earl C. Hurley.

Jednocześnie biuro prokuratora sta nowego podło do wiadomości, iż Thomas Dood Healy, asystent dystryktowego prokuratora federalnego, przyjął nominację na podprokuratora sta nowego. A także adw. Edwin J. Raber został mianowany podprokuratorzem do spraw banku Baina.

Pan Konsul Protektorem Przedstawienia Młodzieży.

Przed paroma dniami zwróciła się do p. dr. T. Zbyszewskiego, konsula generalnego w Chicago, delegacja młodzieży „High Schools” z prośbą o łaskawe przyjęcie protektora nad imprezą, urządzoną staraniem studentek i studentów polskich.

Pan konsul chętnie protektorat przyjął i oznajmił młodzieży, że żywo interesuje się jej pracą w kierunku szerzenia sztuki polskiej na forum życia amerykańskiego.

Ponieważ wieczór, jaki młodzież urządziła 12go lutego, w sali Symon Wolności, 1042 N. Damen ave., ma na celu zebranie funduszy na czasopismo „Echo Młodzieży”, wydawane przez młodzież szkół wyższych, konsul dr. T. Zbyszewski, wręczył delegacji na ten cel \$10.

Popieracie Tych Którzy Sie Ogłaszają w "Dzienniku Chicagoskim"

SCOTT'S SCRAPBOOK - By R. J. Scott

NOTATKI REPORTERA

Dzisiaj wieczorem posiedzenie Stow. Pomocniczego Pań.

Dzisiaj wieczorem, o godzinie 8:15, w Kolegium św. Stanisława Kostki, 1456 West Division ul., odbędzie się miesięczne posiedzenie Stow. Pomocniczego Pań przy tej uczelni. Po posiedzeniu odbędzie się zabawa walentynowa, na którą komitet przygotował dużo miłych niespodzianek i ładnych upominków. Pani Aniela B. Górna, prezeska Stowarzyszenia zaprasza wszystkie członkinie o przybycie i zapewnienie, że każda doskonale się ubawi.

Jan P. Grzemski wycofał swoją kandydaturę na aldermana.

Po konferencji z p. Clayton Smith'em rekruderem powiatowym a komitetowym wardy 33 p. Jan P. Grzemski, wycofał swoją kandydaturę na aldermana na tej wardy. Za powód podaje p. Grzemski, co następuje: „Nie chce rozdzierać polskich głosów i nie chce występować przeciw zamiarom i programowi regularnej organizacji demo-

kracyjnej. Sądziłem, że otrzymam ze strony kierowników organizacji w wardzie 33ej poparcie, jako stały mieszkaniec i wychowanek tej wardy. Ponieważ jednak poparty został p. Kadow, przeto wycofyuję się, aby nie psuć harmonji i nie rozdwajać sił organizacyjnych, po trzebnych do konstruktywnej pracy”.

Nowy Klub Obywatelski.

Donoszą nam panowie: Józef Reca, Jan Bystrzycki, Zygmunt Sobczak i W. Glowicki, że Polacy na Bridgeporcie założyli przed paru dniami Polsko-Amerykański Klub Demokratyczny za inicjatywą a nie przy pomocy p. Szczepana Kolanowskiego, jak mylnie było podane, przez sekretarza klubu. Klub ten odbędzie zebranie dziś, dnia 10go lutego, o godzinie 7:30 wieczorem, w sali p. Spiewaka, p. nr. 3329 South Wall ul.

Po kłótni znalazł się w więzieniu.

Pomiędzy Karolem Fiala, — zam. p. nr. 2655 South Trumbull ave. i Franciszkiem Hodiną, zam. p. nr. 2622 South Homan ave., wywiązała się kłótnia przy odkopywaniu śniegu, rezultatem której Fiala usiłował postrzelić Hodinasa i z tego właśnie powodu dostał się do więzienia za noszenie przy sobie ukrytej broni palnej.

Ukaraný za noszenie broni.

Sędzia John Guthnecht w sądzie dla chłopców, skazał wczoraj

Zmarła z pokaleczeń.

W szpitalu powiatowym zmarła wczoraj Ludwika Storer, lat 76, zam. p. nr. 3641 W. 61szy Place, na zapalenie płuc, które wywiązało się z okaleczeń odniesionych podczas fatalnego upadku, dnia 17go listopada zeszłego roku.

Prukurator Kerner Pierwszy Raz w Sądzie.

Wystąpił osobiście przeciw wysokim opłatom.

Prukurator generalny Otto Kerner wystąpił wczoraj pierwszy raz w sądzie osobiście od chwili objęcia urzędu w sprawie wysokich opłat od zamykania hipotek. Sprawa toczyła się przed sędzią Burke w sądzie okręgowym. Chodziło o wygórowane wynagrodzenie \$2,500 za prawie usługi przy zamknięciu hipoteki na realności przy zbiegu Estes i Western ave., zwalczane przez prukuratora.

Prukurator Kerner Pierwszy Raz w Sądzie.

Wystąpił osobiście przeciw wysokim opłatom.

Prukurator generalny Otto Kerner wystąpił wczoraj pierwszy raz w sądzie osobiście od chwili objęcia urzędu w sprawie wysokich opłat od zamykania hipotek. Sprawa toczyła się przed sędzią Burke w sądzie okręgowym. Chodziło o wygórowane wynagrodzenie \$2,500 za prawie usługi przy zamknięciu hipoteki na realności przy zbiegu Estes i Western ave., zwalczane przez prukuratora.

Prukurator Kerner Pierwszy Raz w Sądzie.

ODMIENNA POPOLUDNIOWA SUKIENKA. ANNE ADAMS MODELKO 2549.

ODPOWIEDNIA SUKIENKA DO SZKOŁY LUB BIURA. MODELKO 448.

Nabyć można tylko w wielkościach 12, 14, 16, 18, 20, 30, 32, 34, 36, 38, 40. Na wielkość 16 potrzeba 3½ jardów 30 calowej materji.

Prosimy przysłać PIĘTNAŚCIE CENTÓW (15c) wraz z kuponem na którym należy wyraźnie wypisać imię i nazwisko, adres, numer fasony i wielkość.

Zamówienia przysyłać na adres: Dziennik Chicagoski, 1455 W. Division St., Chicago, Ill.

KATALOG MÓD, przedstawiający najnowsze fasony populudniowych, sportowych i domowych sukien, damskiej bielizny, kosztuje tylko PIĘTNAŚCIE CENTÓW. Katalog wraz z jednym modełkiem DWADZIESOJA PIĘCIO CENTÓW.

Wszelkie w Dzienniku Chicagoskim podane modelki rozsyłamy na żądanie za nadesłaniem 15 centów w srebrze lub znaczkach pocztowych i wypełnieniem poniższego kuponu:

PROSZĘ O NADESŁANIE MODELKA
Nr.....
Wielkość.....
Imię i Nazwisko.....
Adres.....
Miasto..... Stan.....

P
Rok
ODBU
PAD
Wielkie z
polskich, mia
szony był Pad
torej godziny
Kucharski, —
że go słuchal
rzy na przeczy
nie znajdował
Przemowa
na Lloyd Gre
kiego nie trze
rolę dziwny n
rzędnej wagi
począł przem
tem w tych, n
„Dostojny
mniej pełnom
tutaj z Pana
stawieliem i
Sejm swój w
stem jedynie
rodu i do ty
własnej woli
Po tym w
ski, wysuwają
zei narodow
polskiej i pol
— Sam Lloyd
poddać pono
ania przyszł
Nazajutro
rewskim or
raz po nim
ogólna uwag
ktem Foch'er
jeszcze Pał
Górnego Śl
uczestniczył
się do sekret
derewiskmu
pliwiości, wys
ska prowinc
tak szczęśliw
tylko nasz P
Paderew
Polisce odraz
Słuszenie
wspaniała i
gła przecie
dziejskiej r
Sprawa Pa
bie Paderew
Mowa F
tego stópni
Konferencje
osobistego z
Gdy dn
skim minist
potrzeba po
z zapytania
dzi, sędziw
bawem u M
świadczy w
Paderewski
grysa,” jak
Paderew
i nie brak j
gdy w bezm
myślał, doc
mniących i
żądania pol
dotkliwiej j
propagandy
bezwzględne
Dr. D
działania
niach” p
“O Pro
bowiem jeg
stwa.
“Mało
wanej prac
“Patr
senne noc
wiem o te
gólna symp
lityków fra
dziej popul
nym.
“Widz
czników ty
lub innych
wych, etc.”
Pobył
według op
w wysoki

PADEREWSKI

Człowiek Wielkiej Pracy i Wielkiego Serca
Geniusz Muzyczny i Twórca Państwa

napisał
Dr. Józef Orłowski

TOM TRZECI.

Rok Rządów Paderewskiego :
w Polsce.

IX.
OBBUDOWA POLSKI W SOJUSZU Z ALJANTAMI.

(Ciąg dalszy)

PADEREWSKI NA RADZIE DZIESIĘCIU.

Wielkie znaczenie dla wyrównania trudności w sprawach polskich, miała konferencja Rady dziesięciu, na którą zaproszony był Paderewski w dniu 9-go kwietnia. — Mówił przez półtorej godziny, — pisał do „Kurjera Warszawskiego” Korab Kucharski, — a mówił w tak przekonujący i żywy sposób, że go słuchali z najwyższym zainteresowaniem nawet ci, którzy na przeczytanie i wysłuchanie raportu w sprawach polskich nie znajdowali czasu.

Przemowa Paderewskiego wywarła bardzo duże wrażenie na Lloyd George'a i na premiera Clemenceau. Delegata włoskiego nie trzeba było przekonywać. Odegrał w tej Konferencji rolę dziwny magnetyzm osobisty Paderewskiego, ale pierwszorzędnej wagi dla sprawy była jego świetna argumentacja. Rozpoczął przemówienie do najwyższego Trybunału Pokoju zwrótem w tych, mniej więcej, słowach:

„Dostojni Panowie, zaznaczam z góry, że nie jestem bynajmniej pełnomocnikiem Polski w tym sensie, aby mi było wolno tutaj z Panami o prawa nasze się targować. — Jestem przedstawicielem i sługą narodu wysoce demokratycznego, który Sejm swój wybrał na podstawie powszechnego głosowania. Jestem jedynie tylko wyrazicielem bezwzględnej woli całego Narodu i do tych dążeń i aspiracji nie poważę się wprowadzić z własnej woli najmniejszej korektywy.”

Po tym wstępie dopiero Paderewski roztoczył program polski, wysuwając naturalnie na czoło naszych bezwzględnych dążeń narodowych posiadania ujścia Wisły, — żywotnej arterji polskiej i portu Gdańskiego. Przemówienie to było tryumfem. — Sam Lloyd George przyznał, że wypadnie mu poddać ponownie do rozważania własne swoje pomysły rozwiązania przyszłości polskiej.

Nazajutrz premier angielski ponownie spotkał się z Paderewskim i omawiał z nim przeszło godzinę sprawę polską. Zaraz po nim przybył na dłuższą naradę Balfour. Zwrócił także ogólną uwagę dłuższe konferencje Paderewskiego z Marszałkiem Foch'em i Generałem Diaz. Prezydent Wilson zaprosił raz jeszcze Paderewskiego na omówienie niemieckich pretensyj do Górnego Śląska i Księstwa Poznańskiego. W konferencji tej uczestniczył pułkownik House, który po tej konferencji wyraził się do sekretarza stanu Lansing'a: „Nareszcie powiodło się Paderewskiemu usunąć z umysłu naszego Prezydenta resztę wątpliwości, wysuniętych bardzo żęcznie przeciw połączeniu z Polską prowincji poznańskiej. Nie wiem, czy kto inny wyszedłby tak szczęśliwie z ognia mnóstwa pytań i bystrzych uwag, jak je tylko nasz Prezydent czynić potrafił.”

Paderewski mimo to z tem się liczył, że kampanja przeciw Polsce odrazu nie ucinie.

Słusznie pisał Korab Kucharski w „Matin”, że „rzecz tak wspaniała i olbrzymia jak Polska potężna i niepodległa nie mogła przeciw samej się wyłonić przez się jak na skinięciu czarodziejkiej różdżki.”

Sprawa była ważna i Lansing prosił jeszcze osobno do siebie Paderewskiego, aby z jego argumentacją bliżej się zapoznać.

Mowa Paderewskiego wobec Rady dziesięciu zdobyła mu do tego stopnia respekt i uznanie najwybitniejszych delegatów na Konferencję pokojową, że wszyscy prześcigali się w uzyskaniu osobistego z nim porozumienia.

Gdy dnia pewnego Paderewski był na naradzie z francuskim ministrem Spraw Zagranicznych i okazała się z rozmowy potrzeba porozumienia z Clemenceau, zatelefonowano do niego z zapytaniem, kiedy można się z nim zobaczyć. — W odpowiedzi, sędziwy Prezes Ministrów francuskich zjawił się sam u niego u Ministra Spraw Zagranicznych. — Drobny ten fakt świadczy wymownie o uznaniu, powadze i sympatji, jakimi Paderewski cieszył się u niezbyt przystępnego dla innych „tygrysa,” jak nazywano Prezydenta Clemenceau.

Paderewski nie utonął jednak w oznakach ogólnej sympatji i nie brał jej za zapowiedź zupełnego tryumfu. Do uszu jego, gdy w bezsensownych nocech nad wielu jeszcze trudnościami rozmyślał, dochodziły odgłosy jakby z pod ziemi dobywających się mściwych i poniekąd rozpaczyliwych nawoływań niemieckich, gdy żądania polskie, jakie przedstawiał, godziły w ich interes najdotkliwiej i dochodziły go także przerażające echa sztucznej propagandy nienawiści ze strony Żydów, wołających ponuro, bezwzględnie: „ukrzyżuj!”

J.

DR. DŁUSKI O PADEREWSKIM.

Dr. Dłuski, delegat P. K. N. z ramienia Piłsudskiego, tak o działalności Paderewskiego w Paryżu w swych „Wspomnieniach” pisze:

„O Prezydencie Paderewskim powiem krótko, działalność bowiem jego w Paryżu jest znana ogółowi polskiego społeczeństwa.

„Mało jednak kto wie, ile wysiłków, trudów i niezmordowanej pracy włożył nasz Prezydent w sprawę polską.

„Patrzalem z bliska na to, jak spędzał niejednokrotnie bezsenne noce, redagując własnoręcznie noty do „Rady Czterech,” wiem o tem, że przez swój takt i uprzejmość uzyskał sobie ogólną sympatję na Konferencji Pokoju, a jeden z wybitnych polityków francuskich powiedział o nim, że jest jedną z najbardziej popularnych postaci w świecie polityczno-dyplomatycznym.

„Widziałem jak był dostępny dla wszystkich rodaków, rzeczników tych lub innych grup politycznych, przedstawicieli tych lub innych interesów: finansowych, ekonomicznych, handlowych, etc.”

Pobyt Paderewskiego w Paryżu trwał do dnia 10 maja i, według opinii wszystkich miarodajnych czynników dopomógł w wysokim stopniu do skierowania dość już powikłanych, skut-

ktem żydowskiej i niemieckiej propagandy polskich interesów na właściwe tory.

„Kurjer Wars.: — Wniesieniu do tej podróży słusznie zaznaczył:

„Porównajmy to, co nam groziło, a zrozumiemy z jakiej przyczyny jest nasza sprawa. Za ten wspaniały sukces naród nasz jest wdzięczny bezmiernie tym, którzy o naszą sprawę tutaj walczyli, a przede wszystkim temu, którego działalność i słowo z dnia na dzień w naszą stronę przeważały szalę — Ignacemu Paderewskiemu.”

Niewątpliwie, wiele ważnych jeszcze spraw, osobistych dalszych zabiegów Paderewskiego w Paryżu wymagały. Mimo to jednak, zdecydował się on, choć na czas krótki do Warszawy wrócić, a to głównie dlatego, aby uzyskać uroczyste od Sejmu Rzeczypospolitej zapewnienie, że Polska żadnej wojny zaborczej nie prowadzi i dla rozszerzenia swych posiadłości żadnej prowadzić nie ma zamiaru i nie będzie, że w szczególności, po cudze rąk nie wyciąga, ale, do ostatniej kropli krwi i ze wszystkich sił bronić będzie granic swoich.

Oświadczenie takie pragnął Paderewski przedstawić w Paryżu, gdyż wypieranie Bolszewików z Wilna, aczkolwiek leżało w interesie światowego pokoju, oraz podsypane przez Niemców nieustanne napady i stąd walki z Ukraińcami, interpretowane już były na Konferencji Pokojowej jako dowód niepoprawnej agresywności polskiej. Należało temu przeciwdziałać.

Ci wszyscy, którzy Paderewskiego w tej sprawie za jego powrotem na zebraniu komisji lub na plenum mówiącego słyszeli, do głębi jego słowami byli przejęci, tak były pełne niezrównanego piękna i wielkiej mocy w określeniu zadań Polski.

K. WRAŻENIE WŚRÓD AMERYKANÓW.

Jak wielkie wrażenie wywołał Paderewski w Paryżu dowodem tego entuzjastyczny artykuł jaki Rupert Hughes, jeden z wybitniejszych publicystów amerykańskich, zamieścił w „The Saturday Evening Post” w numerze z d. 19 kwietnia, 1919 r.

artykuł o „Paderewskim, jako mistrzu tonów i premierze Polski.” Na wstępie zaznaczył, że to czego dokonał Paderewski dla niedoścignego, jak się zdawało, zadania, przywrócenia Polsce pełnej niepodległości i mocarstwowego niemal stanowiska na północnym Wschodzie Europy, sprawiło na nim, jak i na innych publicystach Ameryki tak wielkie wrażenie, że wyszukał sobie w Nowym Yorku w osobie pana Straszewicza, nauczyciela języka polskiego i przestudiował z nim cały okres walki polskiej o niepodległość, położenie ziem polskich w okresie wojny światowej, zabieg Paderewskiego w Ameryce i wśród Aljantów, a wreszcie okres jego rządów w Polsce w pierwszych kilku miesiącach.

Na podstawie tak gruntownego rozpatrzenia się w sprawie odrodzenia Polski, stwierdził Hughes, że „w żadnym kraju, żaden szef rządów nie znalazł przy objęciu urzędowania takich zwłok, jak Paderewski w Polsce.

„Już w czasie, gdy zajmował się w Ameryce tworzeniem armji polskiej, spręstił się temu zwolennicy Piłsudskiego. — Ale gdyby się było postąpiło według ich dążeń, to Europa znalazłaby się u stóp „dobrotliwego” kajązera, a Polska pozostałaby w niemieckiej niewoli.

„Paderewski był bezsprzecznie tym dla Polski, czem dla Stanów Zjednoczonych Jerzy Washington, w którym Torysi amerykańscy widzieli człowieka, z godnymi wątpieniami brakami, a nawet Jefferson narzekał, że „jego cnoty zgubił kraj.”

„Washington jak Paderewski nie upierał się przy władzy. Obydwaj mieli jedynie na celu utrwalenie potęgi własnej Ojczyzny, oni chcieli dobra i szczęścia dla wszystkich współobywateli i obydwaj musieli aż do dna pić z kielicha gorzkiej i niewdzięczności.

„Byli oczywiście tacy za czasów Washingtona, którzy rozumiejąc przyszłość, darzyli go pełnym zaufaniem — miał — także i ma po dziś dzień wielbiciele gorących Paderewski. Nawet nieprzyjaciele przyznają mu „szlachetność duszy.” Umiał on rozbudzić do czynu serce Narodu, zdołał w najkrytyczniejszym momencie skupić wszystkich w Polsce pod sztandarem jej dobra.

„Paderewski nie grał nigdy dla popisania się przed kimkolwiek, — on nie użył także ani razu najtrudniejszej sztuki kierowania ludźmi, aby ich poprowadzić za sobą do celów swoich.

„Nie miał takich celów Washington, nie miał ich Paderewski.

„Dlatego z tak niezwykłym odznaczeniem witali go mężowie stanu zebrani w Paryżu na konferencję pokojową. Dlatego głos Paderewskiego w ich opinii zaważył.”

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Copyright: Text and Illustrations: by H. T. Beckert, Chicago, Ill.) 1932

Ożenek z miłości.

— Panie Moryc, pan się żenił z miłości czy dla pieniędzy?
— Z miłości dla pieniędzy.

Do Więzienia.

Ernest V. Maltby, swego czasu jeden z największych kupców na giełdzie zbożowej w Chicago, zasądzony na więzienie od roku do 10 lat za defraudację funduszy kooperatywy farmerskiej, której był zarządcą w ostatnich latach.

Z Akademii Sióstr Zmartwychwstania P.

Towarzystwo Pań Opieki nad Akademią Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego, będzie miało swoje regularne posiedzenie w niedzielę, dnia 12-go lutego, w Domu Sióstr p. nr. 1849 North Hermitage ave., o godzinie 3ej po południu.

Na tem posiedzeniu będą ważne sprawy omawiane a zwłaszcza cza sprawa dnia fiolka a to jest połów w Palmowa niedzielę w naszych polskich parafjach.

Na tem posiedzeniu zaszczyca nas swoją obecnością panny: Helena Pozdan, Genowefa Pozdan, Łucja Jaworska i Helena Wiktor.

Na liście chorych znajduje się sekretarka Towarzystwa pani Bronisława Żurawska, lecząca się w szpitalu i po operacji powoli przychodzi do zdrowia.

HANDLUJA MROZEM.

Kłosk gazetarski na rogu Chicago ave. i Clark ulicy podczas sprzedaży dzienników czwartkowych z wiadomościami o mrozie od 14 do 22 stopni niżej zera.

Z JACKOWA

Kto jeszcze nie otrzymał drukowanego sprawozdania parafjalnego, może takowe otrzymać na plebanji podczas godzin urzędowych.

Dzisiaj przypada ósma rocznica śmierci s. p. ks. Leona Jasińskiego, C. R., byłego rektora Kolegium św. Stanisława K.

W poniedziałek odbył się w kościele św. Jacka pogrzeb s. p. Franciszka Raszak, a dzisiaj s. p. Antoniego Hintz. Zwłoki zmarłych złożono na wieczny spoczynek na cmentarzu św. Wojciecha.

Panienci Apostolstwa Modlitwy zbiorą się dzisiaj wieczorem na swe miesięczne posiedzenie, do sali zwykłej i o zwykłej godzinie. Wszystkie są prozono o przybycie.

Chór młodszy św. Cecyli zaprasza młodzież obojga płci na swą zabawę serduszkową, jaka się odbędzie w poniedziałek, d. 13-go lutego, w sali parafjalnej. Początek o godz. 8ej wieczorem.

Państwo Franciszek i Marja Marcinek obchodzą jutro srebrny jubileusz szczęśliwego pożycia małżeńskiego. Uroczystość jubileuszową uczczą Mszą św. dziękczynną za łaski z prośbą o nowe.

Nasze poczciwe Niewiasty Różańcowe urządzą zabawę kostkową „bunco” dnia 8 marca, w sali parafjalnej, począwszy o godz. 8ej wieczorem. — Premie na tę zabawę można w dalszym ciągu przynieść na plebanję. Od ilości premji tuż zależy od poparcia naszych parafjan polegać będzie sukces zabawy.

W dniu 10-go marca rozpocznie się na Jackowie uroczysta nowenna do św. Józefa, Oblubieńca Najsw. Marii Panny. Kierownikami nowenny będą OO. Salezjanie.

Klub Pań Królowej Jadwigi zapowiada zabawę „ciężkich czasów” mającą się odbyć w niedzielę, dnia 19-go lutego, w sali parafjalnej. Przygotowania w toku.

Członkowie Polskiego Koła

SĄD ODRZUCIŁ WNIOSEK O UMORZENIE SPRAWY MORDU WANDERWELLA.

Prokuratorja Skończyła; Kolej Na Obronę.

Long Beach, Cal., 10. lutego. — William Guy, stający przed sądem pod oskarżeniem zamordowania kpt. W. Wandermell-Pienczyńskiego, polskiego obojętosi i poszukiwacza przygód, przegrał wczoraj swoją pierwszą walkę o wolność — kiedy sędzia wyższego sądu Kenny odrzucił wniosek obrony o umorzenie sprawy.

Wniosek Guy'a przyszedł po zamknięciu wywodów prokuratorji, której ostatnimi świadkami byli detektywi, którzy aresztowali Guy'a i przedsiębiorca pogrzebowy, obecny na śledztwie koronera. Zeznania tego ostatniego były w pewnych szczegółach korzystne dla pod sądowego.

Prokuratorja starała się, bez wielkiego powodzenia, udowodnić, że Guy był właśnie „nie-

znajomym w szarem ubraniu”, który zjawił się na jachtie „Carma”, zażądał widzenia się na osobności z Wandermell-Pienczyńskim i zniknął potem w zagadkowy sposób z pokładu jachtu zostawiając w kajucie trupa Pienczyńskiego. Obciążając go zeznania złożyła wdowa, Aloha Wandermell, która stwierdziła, że Guy, poprzednio członek załogi jachtu „Carma”, wysadzony na ląd za bunt, mógł mieć urojone powody do zemsty. Inni członkowie dziwacznej załogi jachtu, między nimi Edmund Zerański, fotograf filmowy i E. Burzyński, kucharz, nie byli pewni, czy Guy był o-wym człowiekiem „w szarem ubraniu”.

Eugene McGann, obrońca Guy'a, oznajmił, że wezwie panią Wandermell jako pierwszego świadka obrony.

ZŁOŻONO ZWŁOKI Ś. P. KS. FRANCISZKA KOZŁOWSKIEGO NA WIECZNY SPOCZYNEK.

Liczny udział Kapłanów i Parafjan Mimo Ostrego Mrozu.

Pisaliśmy onegdaj o zgonie kapłana, wychowanka Michałowa w South Chicago, którego zastygłe ciało przewieziono zostało, onegdaj po południu z do mu żałoby p. nr. 8310 Baker avenue, do kościoła św. Michała Archanioła. Smutnego obrządku eksportacyjnego dokonał siostrzeniec zmarłego ks. Rajmund Zock, wikary z Kazimierzowa, przy współudziale ks. Ludwika Nowaka, ks. Edwarda Pławirskiego i ks. Leona Czyl. Trumnę ze zwłokami zmarłego kapłana wnieśli do świątyni Pańskiej wśród dźwięków dzwonów kościelnych i śpiewu duchowieństwa. Po ustawieniu trumny na katafalku wśród gromających świec, kapłani zgromadzeni w prezbiterjum odśpiewali żałobne nieszpory. Oprócz już powyżej wymienionych brał udział: ks. Wincenty Nowicki, ks. Władysław Kozłowski, ks. Maćkowiak, ks. Antoni Gawrych, ks. J. Rondzik, ks. Nieć, ks. Wróblewski i ks. Kaja. Po skończonych nieszporach martwe zwłoki kapłana wystawione zostały na widok publiczny.

Pogrzeb. Wczoraj rano o godzinie 10ej, mimo niebywałej fali mroźnej, liczni krewni zmarłego, tudzież parafjanie Michałowa, oraz z sąsiednich parafji so. chicagoskich, szczerze wypełnili obszar na świątyni Pańskiej. Ołtarze okryte żałobą, kościół oświetlony, księża zebrani w prezbiterjum odśpiewali na przemian egzekwie, po których odprawione zostały trzy Msze św. Przy głównym ołtarzu Msze św. celebrował ks. Rajmund Zock, w asyście ks. Antoniego Gawrycha jako djakona i ks. W. Pawlickiego jako subdjakona. — Przy bocznych ołtarzach ciche Msze św. jednocześnie odprawili ks. Wincenty Nowicki, proboszcz parafji św. Florjana w Hegewisch i ks. Władysław Kozłowski z parafji św. Jana Bożego. Podczas Mszy św. rzewnie na chórze śpiewały dzieci szkolne pod dyrykcją organisty p. Józefa Matejki. Przybył także do pomocy p. Stanisław Skiński organista ze Stanisławowa.

Nowenna do Matki Boskiej z Lourdes, jaka się rozpoczęła w kościele św. Szczepana, została odłożona z powodu choroby ks. misjonarza. Komunię nam organista p. Leon Helminiak, iż lekce śpiewu obydwóch chórów parafjalnych zostały odłożone do przyszłego tygodnia z powodu mrozu.

W przyszłą środę wieczorem, po nabożeństwie, odbędzie się regularne zebranie Sodalicji Matki Moskiej z Lourdes i św. Anny. Zebranie to miało się odbyć w zesłą środę lecz z powodu mrozu zostało odłożone do przyszłego tygodnia.

W najbliższą niedzielę w sali parafjalnej, odbędzie się zabawa towarzyska Sodalicji Matki Boskiej z Lourdes. Srebrne gody pp. Jana i Leona Kwak odbędą się jutro w sobotę. Przyjęcie gości nastąpi w sali ob. Pranicj.

Czytajcie Ogłoszenia w „Dzienniku Chicagoskim”

KUPON
DIENNIKA CHICAGOSKIEGO
10-go LUTEGO, 1933

Za oznaczoną liczbę tych kuponów można otrzymać darmo książkę podaną w naszych ogłoszeniach.

ZAPOMNIANA JAZDA NA BUWARACH — W MODZIE.

Sanna konna z dzwonczkami — zapomniana jazda na buwarach chicagoskich była znów w modzie we środę. Senna na buwarze nadbrzeżnym przed akwarjum Shedd.

DZIENNIK CHICAGOSKI

THE POLISH DAILY NEWS

Issued every day except Sundays and Holidays.

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

TERMS OF SUBSCRIPTION

Table with subscription rates: One year \$5.00, Six months \$3.00, Three months \$1.75, etc.

PRZEDPŁATA WYNOŚI

Table with subscription rates in Polish: Rocznie \$5.00, Półrocznie \$3.00, etc.

THE POLISH PUBLISHING COMPANY

1455-57 West Division Street CHICAGO, ILL.

Telefon Brunswick 7040.

Na Ratunek Właścicielom Domów i "Bondholderom"

Wraz z ogólnym zamknięciem kredytu i epidemją upadłości bankowych połączona z kompletną ruiną dziesiątek i setek tysięcy posiadających jakie takie oszczędności rodzin i jednostek przyszła masowa niewypłacalność bondów i weksli zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach.

I zaczęły się organizować komitety depozytorów, a za nimi komitety opiekunów "bondholderów" i "noteholderów" z zadaniem czuwania i bronięcia interesów poszkodowanych. Dalecy jesteśmy od krytykowania owych komitetów, które niewątpliwie starały się przysporzyć możliwie najwięcej korzyści swoim mocodawcom.

Udostępnić takie bezpośrednie zbliżenie obydwu stron, usunąć potrzebę kosztownego, często lichwiarskiego pośrednictwa — oto cel, jaki miał przed oczyma poseł Raymond T. O'Keefe z 25go dystryktu, wprowadzając w stanowej Izbie reprezentantów bil nr. 192 jako poprawkę do Aktu regulującego papiery wartościowe w Illinois.

Sekcja 1. — Akt regulujący papiery wartościowe w Illinois (Illinois Securities Act) poprawia się niniejszym przez dodanie do niego Sekcji 25a, która to Sekcja ma brzmieć jak następuje:

Art. 25a (1). — Kiedykolwiek jakaś emisja papierów wartościowych składająca się z weksli (notes) lub bondów, zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomości lub dzierżawie położonej w tym stanie będzie niewypłacalna, każda osoba, firma, korporacja lub opiekunów komitet posiadaczy bondów, mający w swym posiadaniu listę nazwisk nabywców tego rodzaju papierów, będą zobowiązani, na żądanie wydającego takie weksle lub bondy albo obecnego właściciela nieruchomości, na której takie weksle lub bondy są zabezpieczone, dostarczyć mu natchemnat taką listę.

(2) — Sekcja ta będzie się stosowała tak do wydanych już tego rodzaju papierów wartościowych i znajdujących się w rękach publiczności, jak i do weksli i bondów wypuszczonych w przyszłości.

(3) — Każda osoba, firma lub korporacja i każdy urzędnik, dyrektor, zarządca, opiekun, agent lub członek jakiegokolwiek opiekunów komitetu posiadaczy bondów, którzy nie zastosują się do zastrzeżeń tej sekcji, będą winnymi przestępstwa i karani grzywną nie wyższą jak \$1,000 i więzieniem do jednego roku.

Sek. 2. — Ponieważ przechodzimy obecnie wielką, ogólnosię światową depresję i wiele tysięcy obywateli stanu Illinois jest bezpośrednio lub pośrednio dotkniętych niewypłacalnością emisji papierów wartościowych i procesami hipotecznymi czekającymi zatłoczenia w sądach tego stanu, a właściciele nieruchomości i posiadacze papierów nie są w stanie reorganizować skutecznie takich emisji bondów i weksli dla obopólnej korzyści wskutek odmowy dostarczenia takich list nazwisk przez osoby, firmy, korporacje, komitety opiekunów posiadaczy bondów i innych i ponievať wynika stąd nadmierny koszt wzrastający reorganizacji, zajęciem i sprzedażą sądowym i naczyniami przymuszonym za pośrednictwem osób postronnych, nie właścicieli nieruchomości i posiadaczy papierów wartościowych, niniejszy Akt nabiera mocy obowiązującej z chwilą jego uchwalenia.

Jak widzimy z powyższego — ustawodawstwo bardzo na czasie i zasługujące na jedynymśnię porzeczności Izby legislatury. Powinno ono oszczędzić dużo grosza posiadaczom bondów i uratować wielu właścicieli obdłużonych nieruchomości od ruiny. Bo jakże się przedstawia w praktyce projekt posła O'Keefe? Właściciele nieruchomości, na której ciąży emisja bondów lub "notów", w tej chwili niewypłacalnych, dostaje listę nazwisk swoich kredytorów. Rozpisuje do nich listy z zaproszeniem na zebranie, na którym przedstawia im stan rzeczy i ofiaruje takie lub inne warunki. Więc prologatę bondów, częściową spłatę lub obniżenie procentu itp. Od kredytorów będzie zależało przyjąć lub odrzucić warunki wierzyciela i postawić swoje. Porozumienie będzie łatwiejsze i tem korzystniejsze dla obydwu stron, że bez kosztownego pośrednictwa. W dzisiejszych warunkach, tego rodzaju procedura jest niemożliwa. Nie dopuszczają do niej właściwe komitety, osobliwie zaś firmy i korporacje spekulacyjne, strzegące zadróżnie, jak skarbu, list nazwisk "bondholderów" i wyszukujące bezlitośnie rozpaczliwe położenie obydwu stron. Wyzuwając właścicieli nieruchomości na drodze sądowej z ich mienia, skłupują za bezcen, z licytacji, domy, aby je kiedyś sprzedać ze stokratnym zyskiem, zachowując dla siebie najtłustsze kiesy, a posiadaczom bondów rzucając... ochlapy. I tylko z tej strony można oczekiwać zorganizowanej opozycji w stosunku do projektu posła O'Keefe.

Dochowani w. XVIII: Bonawentura Gelaowski, Jan Zrzeski, Hieronim Stronowski, Kurzeniecki, Krzysztof Kluk, Hugo Kolhataj, Dawid Pilchowski, Piotr Switkowski, Strzelski, Poszokowski, Michał Karpowicz, Turski i wielu innych, bronili sprawy polkryzowanego powszechnie ludu.

A. J.: Zarys obyczajów szlachty.

Popierajcie Tych, Którzy Się Oglaszają w "Dzienniku Chicagoskim."

Burza w Szklance Wody.

Amatorski występ dziennikarski Dawida S. Barry'ego, sędziwego woźnego senatu, który spędził pół życia na tem stanowisku, zakończył się nader niefortunnie dla niego. Jakies licho podkusiło go opublikować w redagowanym przez Al Smith'a czasopiśmie „The New Outlook” artykuł, w którym między innymi powiedział, że wbrew utartej opinii powszechnej tylko „niewielu” członków kongresu sprzedaje swoje głosy za pieniądze i bierze łapówki.

„Ta zniewaga — krwi wymaga” — zakrzyknęli panowie senatorzy, złożyli sąd nad nieszczyśliwym woźnym i wyrzucili go z miejsca nie mając względu ani na jego długoletnią wierną służbę, ani na najlepsze intencje, w jakich popełnił ów artykuł. Jego tłumaczenie się, że chciał przecieć tylko wyprowadzić z błędnu opinię publiczną, dającą łatwo wiarę bajkom na temat korupcji w kongresie i przekonać ją, że tylko „niewielu” członków senatu lub Izby brudzi sobie ręce „graftem”, oburzani do żywego senatorzy odrzucili jako naiwny wykręt, na którym poznałoby się nawet dziecko. W drodze łaski, senat postanowił zaniechać postępowania sądowego przeciw Barry'emu o oszczerstwo.

Gdyby Barry był pierwszym i najgłośniejszym krytykiem kongresu, siła reakcji senatu byłaby może zrozumiała. Faktycznie jednak Barry powtórzył w swoim artykule to, co wielka liczba ludzi, nie wyłączając pewnych senatorów, uważa za prawdę. Błąd popełnił jedynie w tem, że ośmielił się krytykować swoich pracodawców, którzy, nawiasem mówiąc, sami podnosili niejednokrotnie podobnej natury zarzuty, i że był na tyle nieostróżny, iż swoją krytykę umieścił na papierze.

Należy przypuszczać, wytaczając dyscyplinarkę Barry'emu i dając mu dymisję, senatorzy stali na stanowisku, że podobne aluzje pod adresem etyki kongresu obniżają zaufanie publiczne do wybrednych reprezentantów i do całego rządu. W praktyce, może tu zachodzić pewne przeczczenie. Gdyby społeczeństwo amerykańskie brało poważnie tego rodzaju wycieczki przeciw rządowi federalnemu — a okazały nie brakowały, żeby tylko wymienić pamiętne skandale podczas administracji Hardinga — nie przechodziłoby nad nimi tak łatwo do porządku dziennego. Ogół amerykański godzi się z tem, że polityka, podobnie jak dyplomacja, jest grą, w której się daje i bierze. Ludzie wiedzą, że polityka jest jak samo życie, ani lepsza ani gorzej i traktują ją też po ludzku.

Senat ma teraz przed sobą wiele do roboty w zakresie ustawodawczym. I jeżeli idzie o podtrzymanie jego prestyżu, włożenie więcej energii i dobrej woli w te właśnie prace zdziałaloby znacznie więcej, niż zaprzatanie sobie głowy osobą woźnego senackiego i jego działalnością publicystyczną.

Spór Trzech „Hetmanów”.

Przebywający w Berlinie były hetman Ukrainy generał Skoropadski, który rozwijał ostatnio propagandę w Londynie na rzecz odnowienia hetmanatu na Ukrainie, otrzymał z amerykańskich kół dyplomatycznych ostrzeżenie przed byłym oficerem marynarki amerykańskiej, znanym ze swych występów w Genewie niejakim Makohonem, który od dłuższego czasu prowadzi wśród emigracji ukraińskiej ożywioną agitację, podając się za ostatniego potomka hetmana Rozumowskiego, który jak wiadomo, za czasów Katarzyny II uciekł z Rosji i osiedlił się w Wiedniu. Rzeczony potomek ostatniego hetmana Ukrainy, Makohon zwalcza kandydaturę Skoropadskiego do buławy hetmańskiej Wschodniej Ukrainy a ten ostatni ze swej strony wystosował odezwę do emigracji ukraińskiej i do swoich nielicznych „wienopodanych”, piętnując akcję Makohona, jako samozwańca.

Trzeci pretendent do buławy hetmańskiej, niejaką Pełtaew Ostranica, rezyduje stale w Monachjum, gdzie utrzymuje bliskie stosunki z centralą hitlerowców. Wydał on ostatnio orędzie pod tytułem: „Do kozaków ukraińskich”, w którym twierdził, że tylko on ma historyczne prawo do hetmanatu ukraińskiego, który zostanie odnowiony w oparciu o silne Niemcy rządzone przez Adolfa Hitlera.

Wiktoria Przedawski SAMOTNY NARÓD Powieść z Roku 1831 CZĘŚĆ DRUGA PĘDZĄCA SŁAWA.

(Ciąg dalszy.)

— Generale! Na miłość Boga! Oddaj pod sąd, ale podpisz te rozkazy! Niepodobna, żebyś nie rozumiał, to nie do wiary! Przecież prowadził pułki pod Olszynką! Jezus, Marja! — w straszliwym podnieceniu już tracił przytomność. Oczy jego stały się błędne, głos niewyraźny. Nagle jednak schwylił się za głowę, zataczył bezwładnie, i jęknął z szybkością słowa zrazu szepetem, potem głośnie, wreszcie prawie krzykiem. — Jesteśmy tu od nich silniejsi, silniejsi pod każdym względem! Oficerowie nasi jak orły rwą się do boju, żołnierze płoną potężną gądką zwycięstwa! Masz w ręku same asy, same atuty, jak mściwy bóg wojny stoisz nad rosyjską zgrają, uderz, a jak stado wróbił się rozleć, i błąd popioch strachu aż do stóp cara zaniosą! Człowiek, słuchaj, przecieć ty stać się możesz największym Polaki bohaterem, zwycięzcą równym Batoremu, przedstawicielem narodu, którego car o pokój prosił będzie! Jezus Marja! Czy do muru mówię, czy do żywego człowieka? — jęknął nagle, zataczył się znowu, opadł na kolana. Twarz jego aż tak pobladła, że zaświeciła w półmroku. Grube krople potu zjawily się na czole, i może wraz ze łzami ściekać-jęły po białych policzkach. Trzęsąc się jak w febrze wyciągnął do woda rozdygotane ramiona i skamlał straszliwym szepetem: — Słuchaj!... — człowieku... generale... woda... przed Bogiem dotąd tylko kłęczalem, a dzisiaj kłęczę przed tobą! Ale to nie ja kłęczę, na miły Bóg, to kłęczę cała armja polska, to kłęczę nieszczęśliwy, opuszczony naród! Chcesz, całą odpowiedzialność przyjmę na siebie przed sejmem, przed rządem, przed narodem! Boże! Ty widzisz czyste moje intencje, wielki Boże! — zalał się nagle jego głos, ucielił nagle jakby w gwałtowny chrzyp. Opadły bezsilnie ociężałe ramiona, zgasły w jednej sekundzie jasne pomienice oczu. Dyżąc ciężko dźwignął się z kolan z trudem i powoli, jakby mu w tych strasznych minutach wiele lat przybyło. A kiedy się podniósł nareszcie, kiedy spróbował się wyprostować, jęknął znowu i wsparł się o krzesło. Lekki spręt natychmiast się odsunął i generał Prądziński zataczył się jak pijany i omal nie upadł.

Wtedy dopiero Prądziński dźwignął głowę, i wrzawa ucieliła natychmiast. W półprzytomnym wzroku generała tałło się coś strasznego, rozdzielił się błyski obłędu. Wyciągnął przed siebie puste ręce, rozłożył zakrzywione palce, i histerycznym, chrapliwym szepetem wyrzucił jednym tohem: — Niema rozkazów! Wódz Naczelny odwołał! Sława won... Zwycięstwo won... Niema zwycięstwa, niema sławy! Został wam jeszcze... honor!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Charakterystycznym jest, że do tego sporu trzech „hetmanów” ukraińskich wniósł się ostatnio autentyczny potomek ostatniego hetmana Ukrainy, hr. Rozumowski, mieszkający stale w swojej posiadłości na Śląsku niemieckim. Wykazując on wielkie zainteresowanie sprawami ukraińskimi, aczkolwiek jest Niemcem i oświadczył, że pociągnie Makohona do odpowiedzialności sądowej za bezprawne używanie jego nazwiska rodowego.

Z CUDZEJ GRZĘDY

KURJER POLSKI W MILWAUKEE—21. I.

Jedno z pism polskich z Detroit pisze, że w stanie Michigan istnieje utasawa prawa zabraniająca zatrudniać przy pracy kobiety więcej aniżeli 10 godzin na dobę. Pomimo tego zakazu prawnego zdarzają się wypadki, w których pewne przedsiębiorstwa zmuszają kobiety do pracy nawet i po czterdziestu godzin na dobę. Stanowy departament pracy otrzymał całą szereg takich zażaleń, kilkakrotnie przeprowadził inwestyjacje i przekonywał się, że zażalenia oparte są na prawdzie, a jednak dotychczas ani razu nie ukarano pracodawcy za przekroczenie ustawy. Nie jest to następstwem jakiejś opieślatości ze strony władz, lecz poprostu przy dzisiejszym bezrobociu same pracownice przysiadają wymiarowi sprawiedliwości, wzbierając się swiadczyć przeciw chłobodawcom, z obawy przed utratą zarobku. Oto do czego doprowadziła depresja.

Obawa przed pracodawcą, to bardzo stara historia, ale dzisiejsze bezrobocie niejednego pracownika zmusza bez szermienia do jaknajdłuższych godzin pracy, byle tylko mógł gdzieś pracować.

Mickiewiczowski „Zjazd na Soplicowo”.

Był Opisem Prawdziwego Zdarzenia.

Znany historyk literatury polskiej prof. W. Bruchnalski ogłasza w jednym z pism lwowskich ciekawą relację b. rektora uniwersytetu lwowskiego prof. J. Siemiradzkiego, przynoszącą rewelacyjne szczegóły do genezy „Pana Tadeusza”. Okazuje się w tej relacji, iż prof. Siemiradzki jest w prostej linii prawnikiem Sędzięgo z epoki Mickiewiczowskiej, a „Zjazd na Soplicowo” był opisem prawdziwego faktu, który się wydarzył podkomorzemu nowogródzkiemu Eleuterowi Siemiradzkiemu.

Na podstawie dokumentów rodzinnych stwierdza prof. J. Siemiradzki, że hr. Uziński zajeżdżał przy pomocy chodząckowej szlachty z zaścianku Soplicowo — folwark Czombrow, należący do podkomorzego Siemiradzkiego i wtedy to przybyły na pomoc oddział piechoty z Nowogródka został doszczętnie wybity. Powstały z tego powodu niemałe kłopoty, które jednak zostały zatłogzone sutą łapówką, ofiarowaną władzom rosyjskim. Folwark czombrowski, zadłużony niepomiernie wskutek wielkich wydatków jego właściciela na gościńca sztabu króla Hieronima i korpusu Dąbrowskiego w r. 1812, przesyłił później na własność wierzycieli.

Dzięki pietyzmowi obecnego

go zaścianku, należącego do dóbr tuhanowieckich, w których istnieje po dziś dzień liczni przedstawiciele rodzin Sopliców, Dobrzyńskich, Tuhanowskich i Mickiewiczów. Opiekuje się nimi starszuszka Tuhanowska, wnuczka Maryli.

Nietylko fakt i miejsce zostało zachowane z prawdziwego zdarzenia, ale i osoby oddają wiernie portrety rzeczywistych postaci. Więc sędzia Soplicca jest podkomorzym Eleuterem Siemiradzkim. Podkomorzym zaś w „Paniu Tadeuszu” jest ówczesny marszałek nowogródzki, Niezabitowski, Ciotką Telimeną jest pani Róża z Jesmanów urodzona z Reytanówny. Zosia jest córką podkomorzego Marją i była podówczas ładnym podłotkiem. Wojskim jest teść Eleutergo Siemiradzkiego, ożeniony z Reytanówną.

Jak się więc okazuje, środowisko i osoby „Pana Tadeusza” są zachowane z rzeczywistości i ilustrują raz jeszcze metodę tworzenia artystycznego Mickiewicza, pisarza o dojrzałym zmysle realizmu.

Z Przed Czterdziestu Laty w Dzienniku Chicagoskim

Piątek, 10go lutego, 1893 roku.

W kolonjach argentyńskich Humboldt i Josepha wybuchło powstanie przeciw rządowi.

... Kobiety to są ptaki, które parę razy na dzień zmieniają piórka. W domu są gospodarni kokoszkami, w towarzystwie pawiami o złotych piórkach, w cztery oczy z mężem gołąbkami lub też... jastrzębiami.

Poradnik Dobrego Zdrowia.

Referuje Specjalnie Dla Dziennika Chicagoskiego Dr. Michał C. Goy, Kłórego Biuro Mieści Się Pod nr. 1610 W. North Ave., Przy Ashland Ave. Tel. Arm. 3230.

Dział zawiera artykuły treści ogólnie pouczającej w dziedzinie zdrowia oraz odpowiedzi na pytania Czytelników, które mogą być traktowane ogólnie. Na pytania anonimowe nie odpowiadamy. Zapytania adresować należy do doktora Goy, a odpowiedzi szukać w Dzienniku.

OPUSzcZENIE SIĘ ODBYTNYCY U DZIECI.

U małych dzieci zdarza się dość często, że przy załatwianiu potrzeby naturalnej (stolcu) opuszcza się odbytnica na 3 do 4 centymetrów. Zrazu potem odbytnica sama się znowu kurczy i wraca, później matka bywa zmuszona dopomagać i palcem wsikać odbytnicę, ale w końcu to już nie pomaga i opuszczenie się odbytnicy zamienia się w stan stały. Dolegliwość ta, połączona zazwyczaj z mniel lub więcej znaczącym upływem krwi, zdarza się najczęściej w wieku dziecięcym, a rzadko tylko u ludzi dorosłych.

Opuszczenie się odbytnicy stanowi zwykle dolegliwość, ale w ciężkich przypadkach, trwającą nietylko długie miesiące, ale na wiele lat, zwłaszcza gdy zabieg leczniczy rozpoczęto dopiero późno, gdy więc już zakończyło się na dobre. Zresztą i na to trzeba być przygotowanym, że po znacznym nawet polepszeniu może znowu nastąpić pogorszenie. Istotny powód opadania odbytnicy nie da się wyjaśnić, w każdym wypadku z całkowitą pewnością, bo zdarza się ono — jak powiedzieliśmy powyżej — także u dzieci najzupełniej zdrowych, a dalej nie tylko skutkiem zatwardzenia, lecz także — i to może jeszcze częściej — przy uporczywym rozwolnieniu i niemyście kiszki.

Do opadania odbytnicy może się również przyczynić nadmierne krzyczenie dzieci, a prawdopodobnie także wrażliwość, jaka pozostała w odbytnicy po obakach, na które dzieci często cierpia. Na jedną jeszcze przyczynę w końcu wskazać wypada, mianowicie na kamienie w pęcherzu, które już i u dzieci zachodzą. Zwłaszcza u chłopców, którzy już przebyli okres dostawiania drugich zębów, w danym razie mogą one powodować opuszczenie się odbytnicy, mianowicie gdy wydzielenie moczu połączone jest z pewnymi trudnościami.

Wobec tylu możliwości można tylko stanowczo radzić matkom, aby, przekonawszy się o nieustępliwości opisanego cierpienia u dziecka, nie zwlekaly dopiero długo z poradeniem się lekarza, bo im na tem przecię zależeć musi, aby dolegliwość ustala jak najprędzej i gruntownie.

Przy

I. Przy

Tyłu ju tyków i u chorób, najw szwie, star światlic pr waloby się teznąj, tej spraw, rozbiarac nych, socj obecnego wskazań rałne, najna na dnie społeczny wtem jest na główna kie warun leczne lub wyżej są rzędne, po rzędne i gny i pobu któremi p stwem czyi litycznych socjalnych

Cóż bo przyczyna? Czy może... Niewątpliwy przyczyni mechanizm różnowagi stosunki m stwarzają wila kwes dowan, ora coraz więc świcie, w możliwej w strony sąs skutek n moralnego rodami, b nie było, nowala sp a znika chłanność granic.

Jakie mny ekono kryzysy mi, powia

jedno w... przyczyn... technie od jako trze... Pewne boi low polity rzeczy z po a więc mo czają emig jów, aby n nie pewny dowości up korzyści im

Do socja zysu obec

Przyde amerykański

Przyczyny Moralne Kryzysu Światowego.

Napisał ks. W. Kwiatkowski, C. R.

I. Przyczyny kryzysu w ogóle.

Tytuł już ekonomistów, polityków i uczonych, nawet znachorów, pisało o obecnym kryzysie, starając się podać i wyświecić przyczyny jego, że zdawałoby się rzecz zupełnie zbyteczną zabierać głos w tej sprawie. Nie chcemy też tu rozbiierać przyczyn ekonomicznych, społecznych i politycznych obecnego kryzysu, ale chcemy wskazać na przyczyny jego moralne, najgłębsze, leżące zawsze na dnie wszelkich zagadnień społecznych. Niewątpliwą bowiem jest rzeczą, że przyczyną główną kryzysu nie są jakie warunki ekonomiczne, społeczne lub polityczne, ale co najwyżej są to przyczyny drugorzędne, pochodne, a pierwszorzędne i główne są to przyczyny i pobudki natury moralnej, które powodują się ludzie w swych czynach i stosunkach politycznych, ekonomicznych czy społecznych.

Cóż bowiem mogłyby być przyczyną polityczną kryzysu? Czy może wojna światowa, po której ten kryzys nastąpił? — Niewątpliwie, że wojna dużo przyczyniła się, wyprowadzając mechanizm wszechświatowy z równowagi, wstrząsając silnie stosunki międzynarodowe, oraz stwarzając tę tak trudną i zawiłą kwestję długów i odszkodowań, oraz zwiększających się coraz więcej zbrodni na całym świecie, w obawie następnej możliwej wojny lub napaści ze strony sąsiadów. Ale wojna to skutek naruszenia porządku moralnego między ludźmi i narodami, bo wojny napewno nie było, gdyby wszędzie panowała sprawiedliwość i miłość a znikła chciwość, zadróż i zachłanność ludzka, nie znająca granic.

Jakie mogłyby być przyczyny ekonomiczne, gospodarcze kryzysu? Przeludnienie ziemi, powiadają jedni, lub, co na jedno wychodzi, niewystarczalność ziemi do wyżywienia wszystkich ludzi. Temu jednak przeczą dane statystyczne, bo np. w Ameryce Północnej mieszka około 165 milionów ludności, a mogłoby się pomieścić i wyżywić około 800 milionów. Zaś w Ameryce Południowej, Afryce i Azji, także jest dużo terenów niezamieszkałych i nie wykorzystanych. Zresztą, jak wszyscy przyznają, kryzys powstał nie tyle z braku środków wyżywienia ludności na ziemi, jak raczej z nadmiaru tych środków, jak to niżej przytoczymy. — Ale i ta przyczyna ekonomiczna przeludnienia ziemi, o ile ona tu ówdzie istnieje, zwłaszcza w Europie, zależy po części od przyczyn politycznych, a ostatecznie od przyczyn moralnych, jako to wykazemy również. — Pewne bowiem państwa dla celów politycznych, a w gruncie rzeczy z pobudek egoistycznych a więc moralnych, nie dopuszczają emigracji do swych krajów, aby nie osłabił ekonomicznie pewnych warstw lub narodowości uprzywilejowanych na korzyść innych.

Do społecznych przyczyn kryzysu obecnego możemy zaliczyć nierówny podział dóbr ziemskich między ludnością, bo niektórzy mają tych dóbr za wiele, a inni prawie nic nie mają. To jednak jest tylko skutkiem przyczyn moralnych, — głównie chciwości i samolubstwa. Gdyby bowiem tej chciwości i samolubstwa nie było, a natomiast panowała miłość bliźniego, to klasy i warstwy uprzywilejowane dzieliłyby się chętnie z biedniejszymi, a przynajmniej dawałyby im pracę oraz uczciwe wynagrodzenie, uważając się nie za absolutnych panów tych dóbr ziemskich, ale za włodarzy i zarządców tych dóbr, odpowiedzialnych przed Bogiem za słusne i sprawiedliwe zawiadanie tymi, jak uczy etyka chrześcijańska.

Tak więc wszędzie występują tu przyczyny natury moralnej jako główne i ostateczne przyczyny dzisiejszego kryzysu. Jeżeli chodzi o sprecyzowanie i wyszczególnienie tej przyczyny moralnej, to chyba nie pomylimy się, gdy wskażemy głównie na egoizm czyli samolubstwo, co jest nic innego, tylko pycha, która według wyrażenia Pisma św., jest początkiem wszelkiego grzechu (Ecl. 10, 15), a grzech przyczyną wszelkiego zła na świecie, tak moralnego jak fizycznego, społecznego i politycznego.

Egoizm ten stanowi smutną spuściznę grzechu pierworodnego, przez który pierwszy człowiek zatwierdził swoje "ja" w przeciwieństwie do Boga — i sam chciał być swoim bogiem, a raczej bożyszczem. Ten egoizm następnie przez grzechy osobiste bywa potęgowany w każdym człowieku i tworzy często smutną historię tak osób pojedynczych, jak narodów i społeczeństw całych. Występuje on i wiska się wszędzie, choć ma pewne okresy napięcia i osłabienia. Znany np. jest szalone, nieokielzany, prawie dziki egoizm cesarzy rzymskich. Chrześcijaństwo w wielkiej mierze osłabiło ten egoizm, nakazując nam miłować przede wszystkim Boga, a także bliźniego i ukrać na każdym kroku samolubstwo człowieka. Wszystko zaś co następnie chrześcijaństwo osłabiło, — wzmacniało też tem samem i potęgowało egoizm ludzki, — zwłaszcza wszelkie schyzmy, odszczepiństwa i herezje, powstające właśnie najczęściej na podłożu obrażonej dumy, czyli egoizmu i pychy.

Odszczepiństwo zwłaszcza i herezja Lutera, zatwierdziły i spotęgowały ogromnie egoizm rozumu ludzkiego, stawiając ten rozum ponad wszystko i czyniąc go sedzią nawet objawienia Bożego przez dowolne tłumaczenie Pisma św. W ten sposób powstał absolutyzm i samowładza autonomia, bo rozum ludzki absolutnie autonomicznym być nie może, ale zależny jest od praw, które nim rządzą, zależny jest od przedmiotów, któreimi się zajmuje, a nawet od ciała i zmysłów, które rozwój jego warunkują, określają i materiału dociekań jego dostarczają. Ten absolutyzm rozumu przeniósł się prędko do

POJEDNANIE.

Prezydent Nikaragwy Juan Saesca (z lewej) i gen. Augusto Sandino po podpisaniu pokoju, który zakończył długi i krwawy rok. Marynarze amerykańscy zwalczali ruch powstańczy Sandino'a przez lata. (Kilasa Prasy Stow.)

TŁUM WITA HITLERA.

Na rycinie (w kółku) widzimy podobiznę uśmiechającego się z zadowolenia Adolfa Hitlera, obecnie kanclerza Hitlera, gdy wychodził z pałacu prez. Hindenburga po otrzymaniu od niego zawiadomienia, iż został kanclerzem. Tłum, zebrany przed pałacem, zgłotał Hitlerowi żywiołową owację.

innych dziedzin życia ludzkiego, mianowicie politycznej, społecznej i ekonomicznej, stwarzając kolejno wybujały racjonalizm, liberalizm i kapitalizm, a następnie socjalizm i kryzys dzisiejszy.

Generalny Strajk Farmerów Proponowany Na 15. Lutego.

Część rolników chce czekać na akcję Roosevelta.

Marshfield, Wis., 10. lutego. Na zebraniu przedstawicieli farmerów wisconsinskich zdecydowano wziąć udział w generalnym strajku proponowanym na 15. lutego.

Walter M. Singler, przewodniczący Wisconsin Farmers' Cooperative, przekonał zebranych farmerów, że strajk ten jest konieczny, mimo, iż wielu farmerów było zdania, żeby poczekać ze strajkiem, by dać prezydentowi Rooseveltowi szansę wprowadzenia w życie swego programu.

Między innymi uchwalono rezolucję, żeby członkowie stowarzyszenia farmerów i kooperatywy mleczarskich nie „skiebowali” podczas strajku. — Wszystkie organizacje farmerskie proszone są, by nie pomagały kapitalistom w złamaniu strajku. Wszyscy farmerzy mają przez czas strajku nie wysyłać żadnych produktów do miast.

Michigan w Sprawie Emisji Marki Kościuski.

Posłowie Bagiński i Brzostowski działają w legislaturze.

Lansing, Mich., 10. lutego. — Na sesji Izby niższej legislatury stanu Michigan dwaj posłowie polskiego pochodzenia, pp. Marcin W. Bagiński i Józef S. Brzostowski, wnieśli rezolucję, w której domagają się, ażeby stan Michigan oficjalnie zażądał od Kongresu wydania w roku bieżącym marki Stanów Zjedn. z podobizną generała brygady Tadeusza Kościuszki. Posłowie Bagiński i Brzostowski kooperują w tej sprawie z detroickim prezesem Okręgu VI. Stow. Weteranów Armji Polskiej, który kwestję poruszenia w legislaturze akcji na rzecz marki Kościuski zainicjował. Spodziewać się należy, że senatorowie polskiego pochodzenia przychylnie odniosą się do rezolucji w senacie michigańskim.

KSIĄDZ, KTÓRY BYŁ AGENTEM G. P. U. W WATYKANIE.

Rzym, 10. lutego. — Przed miesiącem w kołach watykańskich wywołało wielkie zaniepokojenie tajemnicze zniknięcie księdza Aleksandra Daubnera, sekretarza osobistego arcybiskupa d'Herbigny, który, jak wiadomo, jest przewodniczącym watykańskiej komisji Pro Russia. Obecnie wychodzą na jaw sensacyjne szczegóły, dotyczące osoby i działalności ks. Daubnera, który, jak się okazuje, był agentem GPU. Ksiądz Aleksander Daubner, emigrant rosyjski, wyświęcony przed kilku laty na księdza katolickiego, zdobył zdołał zaangażować członków komisji Pro Russia i w ciągu ostatnich trzech lat zajmował stanowisko osobistego sekretarza przewodniczącego tej komisji, arcybiskupa d'Herbigny. Zajmując to

Polak Ma Dostać Ważną Posadę Federalną w Wilkes Barre.

Jan Malinowski ma zostać poborcą podatkowym.

Wilkes Barre, Pa., 10. lutego. — Prezes stanowej partii demokratycznej, Warren Van Dyke indorsował kandydaturę Jana Malinowskiego, zamieszkałego w Hanover, na stanowisko federalnego poborcę podatkowego w środkowym dystrykcie.

Nominacja ta ma być zatwierdzona przez Prezydenta Roosevelta po objęciu rządów w marcu.

Wiadomość o indorsowaniu Malinowskiego wywołała zadowolenie wśród przyjaźni i zwolenników p. Malinowskiego, a zawiód i rozczarowanie wśród jego przeciwników, zwolenników byłego prezesa stanowej organizacji, Hugh Brady, który był pewny, że jemu dostanie się ten ważny urząd.

40 Lat Pracy Pedagogicznej Prof. R. Piątkowskiego.

Detroit, Mich., 10. lutego. — W nadchodzącą niedzielę liczni przyjaciele, dawni uczniowie prof. Romualda Piątkowskiego — zgromadzą się w Orchard Lake, aby sędziwemu i zasłużonemu na polu pracy pedagogicznej prof. Romualdowi Piątkowskiemu, złożyć życzenia z powodu czterdziestolecia jego pracy na tem polu.

Prof. Romuald Piątkowski rozpoczął wykład w Seminarjum Polskiem w Detroit w listopadzie, 1892 r., i pozostał na stanowisku profesora Seminarjum do r. 1909. Następnie był przez lat kilka rektorem Kolegium Związkowego, po czym, p.k. dypl. Juliusza Ulycha, zostanie w roku bieżącym wryte nazwisko olimpijki Stanisławy Walasiewiczówny.

Walasiewiczówna Najlepszym Sportowcem w 1932 r.

Warszawa. — Stanisława Walasiewiczówna, najszybsza kobieta świata, przebywająca za stypendjum Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy na studiach w Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego na Bielanach pod Warszawą, zdobyła na dorocznym plebiscycie najpopularniejszego czasopisma sportowego, „Przeglądu Sportowego” miano najlepszego sportowca w r. 1932.

W rezultacie — na przechodni nagrodzie honorowej, ofiarowanej przez preza Związku Polskich Związków Sportowych, p.k. dypl. Juliusza Ulycha, zostanie w roku bieżącym wryte nazwisko olimpijki Stanisławy Walasiewiczówny.

THE TUTTS By CRAWFORD YOUNG

STUBBY GOT EVEN WITH THE COP FOR SPREADING ASHES ON THE BOYS' SLIDE AND THE PASSING-GROCERY BOY GOT THE BLAME.

Lotnik Mollison Wyładował w Brazylii.

Skończył przelot z Anglii do Natalu w 3 dniach.

Natal, Brazylija, 10. lutego. — Kpt. J. A. Mollison, jedyny człowiek, który przeleciał w pojedynkę ponad Atlantykiem północnym ze wschodu na zachód, wyładował tu wczoraj po południu kończąc samotny lot z Anglii.

Tysiące osób powitało go na lotnisku, kiedy sprowadził gładko swój mały, 4-cylindrowy samolot na ziemię. Aparat robił przeciętnie 116 mil na godzinę. Kpt. Mollison odleciał z Thies, w Senegalu, na zachodnim wybrzeżu Afryki, w środę rano. Przelot z Anglii do Brazylii zabrał mu ogółem 3 dni i 10 godzin czasu.

JAZIŃSKI ROZSADZIŁ SIĘ DYNAMITEM W KAWAŁKI.

Seranton, Pa., 10. lutego. — Józef Jaziński, lat 53, chodzący bez pracy już przeszło dwa lata, położył sobie na piersiach kilka kawałków dynamitu i podpalił je. Eksplozja była tak silna, że ciało Jazińskiego zostało rozerwane w kawałki. Żona jego powiadziła policji, iż mąż odgrażał się, że jeżeli pracy nie znajdzie, to sobie życie odbierze.

CICERO Dziennik Chicagowski można nabyć w następujących miejscach:

Kanikula, roznosiciel, 3232 So. 54th Ave.; w składzie pnr. 5108 W. 31sza ul.; w składzie Ligmanowskiego, pnr. 4900 —30ta ul. gdzie również można pdać drobne ogłoszenia.

DARMO 100,000 KSIĄŻEK I KSIĄŻECZEK

naszym czytelnikom, póki zapas starczy

Trzeba tylko wyciąć i schować sobie kupony, umieszczane dnia każdego. Specjalna oferta trwać będzie aż do 1-go czerwca 1933 roku.

Po otrzymaniu dostatecznej liczby kuponów zgłosić się należy lub pisać do biura po wybraną sobie z listy książkę.

DZIENNIK CHICAGOSKI 1455 W. DIVISION UL., Chicago, Ill.

albo pocztą; wtenczas jednakże trzeba nadesłać oprócz kuponów, dodatkowo 10 centów gotówką na pokrycie kosztów przesyłki.

Jeżeli kto nie chce czekać długo, to zamiast kuponów, może resztle wypłacić gotówką. — Każdy kupon przedstawia wartość jednego centa.

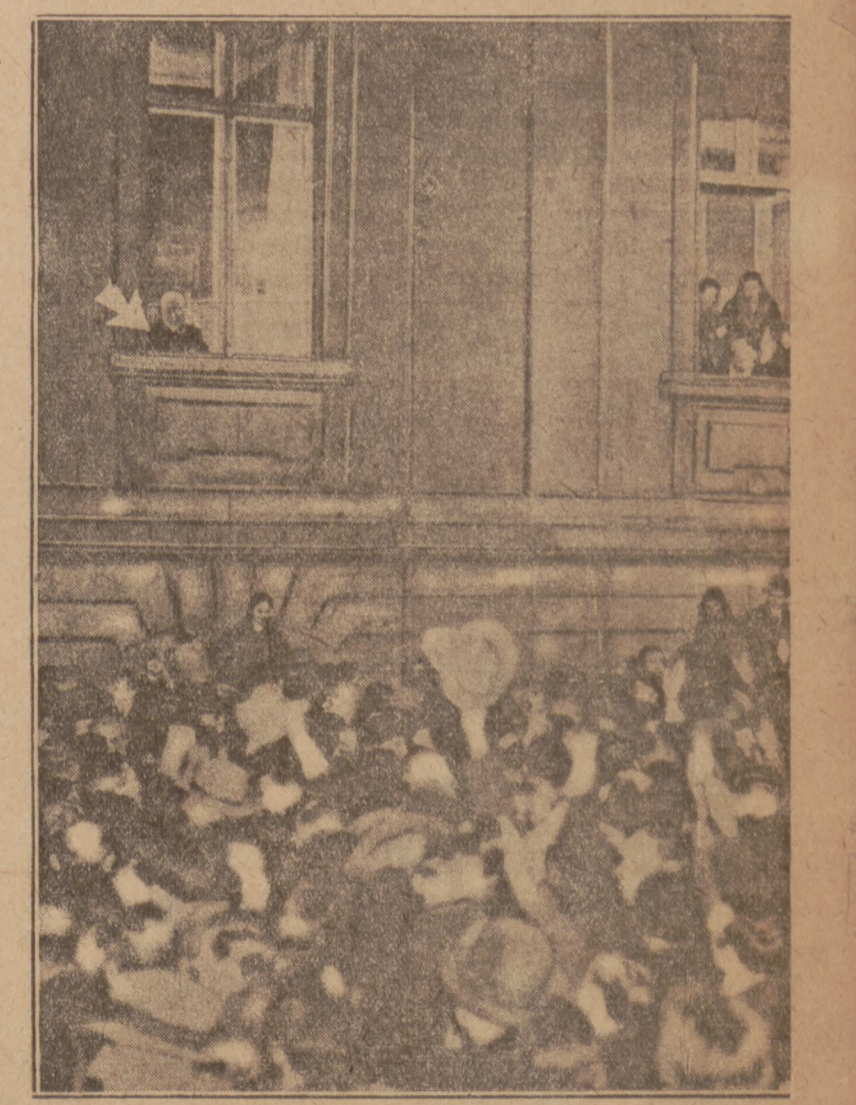
Lista Książek i Ilość Kuponów Potrzebna.

Kołotuska	Kuponów 50	Wznieśmy Serca do	Kuponów 150
Mieczennicy	Kuponów 50	Boga	Kuponów 150
Cuda Chrystusa na	Kuponów 25	Pod Znakami Legjonów	Kuponów 15
Krzyżu	Kuponów 25	Przez Zasługi do	Kuponów 15
53 Nowem do Najsw.	Kuponów 125	Korony	Kuponów 15
M. Panny	Kuponów 50	Powiatki dla	Kuponów 50
Porcyunkla	Kuponów 50	Panienek	Kuponów 50
Aniol Stróż nr. 1	Kuponów 10	Pod Przymusem	Kuponów 15
Nawiedzenie Najsw.	Kuponów 75	Osobistym	Kuponów 15
Sakramentu	Kuponów 75	Patrze, Liazę	Kuponów 15
Ojowie Kościoła	Kuponów 75	i Mierze	Kuponów 15
Przewodnik dla	Kuponów 100	Pod Śladach Twórcz	Kuponów 15
Emigrantów	Kuponów 125	i Zniszczenia	Kuponów 15
Orle Gulażdo	Kuponów 100	W Dzieci Zaduszny	Kuponów 10
Cesar Kaskabel	Kuponów 100	Portografia	Kuponów 20
Książę Hełbu	Kuponów 125	Sfinks	Kuponów 60
Listy z Podróży	Kuponów 100	Święty Jest	Kuponów 10
X. Gordona	Kuponów 100	Sw. Jan Kanty	Kuponów 10
Słownik Ortograficzny	Kuponów 150	Rzeczennym Dyszlem	Kuponów 25
Passendorfer'a	Kuponów 100	Tysiąc Lat Piesń	Kuponów 50
Która Boża	Kuponów 10	Przeżości	Kuponów 50
Czy Piekło istnieje	Kuponów 10	Wspomnienie o Krzyż	Kuponów 15
O Wyższe Wykształc	Kuponów 15	W Tygrysich Sapanach	Kuponów 15
nie Dzieciąt	Kuponów 10	Zgumnt Krasinski	Kuponów 15
Konstytucja III Maja	Kuponów 10	Z Chłopa Król	Kuponów 10
Oświata	Kuponów 10	Z Żywej Strugi	Kuponów 20
100,000 w Złocie	Kuponów 10	U Wzrót Życia	Kuponów 20
Biblioteka Ludowa	Kuponów 10	Życie i Utrudowanie	Kuponów 20
Kapitan Seidel	Kuponów 10	Sędzię Pokoju na	Kuponów 20
Falszywe Szafiry	Kuponów 10	Podolu	Kuponów 25
i Rubiny	Kuponów 10	Złote Ziarno z Pól	Kuponów 30
Skarbiecyz Polski	Kuponów 50	Oczyszczenie	Kuponów 5
Indulez Bejtan	Kuponów 10	Czerwone Prawdy	Kuponów 5
Konstytucja	Kuponów 15	Ciekawe Zdarzenia	Kuponów 15
17go Marca	Kuponów 25	Chłop i Szlachciz	Kuponów 15
Krzyżacy	Kuponów 25	Czy Lud Polski Śpiewa	Kuponów 5
Rozpraw	Kuponów 25	Dzwon Umartych	Kuponów 20
Biologiczne	Kuponów 25	Epilepsja Uleczalna I.	Kuponów 5
Kosmiczny	Kuponów 100	Epilepsja Uleczalna II.	Kuponów 5
Z Ziemi Chelmskiej	Kuponów 40	Głos Krwi	Kuponów 20
Z Krwawych Dni	Kuponów 35	Hetman Kozacki	Kuponów 25
Duch Dziełoch Polskich	Kuponów 30	Hypnotyzm i Spirytizm	Kuponów 20
Kapitan w Boju	Kuponów 40	Janko Góral	Kuponów 20
Cerkiew w Ryplinie	Kuponów 25	Józef Ignacy	Kuponów 15
Podręcznik do Nauki	Kuponów 50	Kraszewski	Kuponów 15
Język Francuski	Kuponów 10	Józef Korzeniowski	Kuponów 15
A B C Historyczne	Kuponów 10	Krwawe Bilizy	Kuponów 30
Henryk Sienkiewicz	Kuponów 30	Kuracie Letnie	Kuponów 5
W Promieniach Sławy	Kuponów 100	Kuracie Wiosenne	Kuponów 5
Przed Pół Wiekiem	Kuponów 100	Kwestja Ludowa	Kuponów 5
W Złobie Leży	Kuponów 15	a Rokodzielstwo	Kuponów 5
a Paulo	Kuponów 10	Kontraband	Kuponów 15
Jubileusz Wielki	Kuponów 10	Para Czerwona	Kuponów 50
O Jubileuszu ku Czci	Kuponów 5	Na Wschodniej Rubieży	Kuponów 15
N. M. Panny	Kuponów 5	O Pracy	Kuponów 15
Kongres	Kuponów 100	5 Ostatnia Msza —	Kuponów 15
Eucharystyczny	Kuponów 100	Z Głębich Dni	Kuponów 15
Jubileusz	Kuponów 100	Opiekun Młodzieży	Kuponów 15
Nadzwyczajny	Kuponów 10	O Życiu, Dziełach i Za	Kuponów 15
Gramatyka Maleckiego	Kuponów 10	ślugach Ks. Skarż	Kuponów 15
Czesotka	Kuponów 60	Odrodzenie i Rozwój	Kuponów 15
Aniol Stróż nr. 6	Kuponów 75	Narodowości Polskiej	Kuponów 10
Złotok Modlitw	Kuponów 75	na Śląsku	Kuponów 10
nr. 9 W.	Kuponów 75	Nowy Modlitewnik	Kuponów 20
Aniol Stróż nr. 9 W.	Kuponów 50	1111	Kuponów 25
Zdrowas Marja nr. 420	Kuponów 150	Powieści i Podania	Kuponów 25
Raj Duszy nr. 6	Kuponów 30	Ludowe	Kuponów 25
Złobek Modlitw nr. 76	Kuponów 100	Podręcznik Społeczny	Kuponów 25
		Polityczny z Polski	Kuponów 25

Reklama jest podstawą licznych przedsiębiorstw amerykańskich, więc i przemysłowiec polski dobrze zrobi jeżeli stale reklamować będzie swój interes w "DZIENNIKU CHICAGOSKIM."

HINDENBURG W OKNIE.

Wieczorem po zamianowaniu Hitlera kanclerzem, Hitlerowi i nacjonalistom urządzili obywatelską demonstrację przed gmachem, w którym urzęduje kanclerz. W jednym oknie przyglądał się demonstrantom Hindenburg, którego widzimy wskazanego strzałką, a w drugim, tego samego budynku, Hitler witał swych zwolenników. Dotychczas nie wiezła w Berlinie, dla kogo urządzą demonstrację: dla Hitlera, czy dla Hindenburga?

WYPELNIAMY ZAMÓWIENIA POCZTOWE I TELEFONICZNE

Jeżeli nie możesz przybyć do sklepu z powodu mroźnego powietrza, skorzystaj z tej obsługi Wieboldt'a.

KUPIJCIE W SOBOTĘ OD 9:30 DO 9:30

WIEBOLDT'S

Przy MILWAUKEE AVE., Blisko ASHLAND

LIBBY'S PORK and BEANS

WONDERBOLT NO. 39

3 NR. 1 PUSZKI 10c

Libby's! Nazwa wystarcza dla oznaczenia ich doskonałej jakości. W smacznym sosie pomidorowym.

Na Sprzedaż w Piątek, Sobotę i Poniedziałek. Za Gotówkę Bez Dostawy.

- MASŁO - Meadow Gold albo Cloverbloom, w pudełkach, 2 funty odrobiorcy. 20c
WEDZONE KAWALKI BEZ KOŚCI - Armour's Star jakosel, funt. 14c
CZERWONY ŁOSOS - Libby's wyborny łosos z Alaski, w 1-funtowych wysolonych puszkach. 14c
ANANASY - hawajskie, Libby's Rosedale, w nr. 2 1/2 puszkach. Na jutro puszkach. 15c
DELICJOSNE JABŁKA albo Rome Beauty, wysolone, 5 funtów. 23c
PIECZONE CALI SZYNKI - gotowe do podania, przeciętne 7 funtów. Po najniższej cenie Kiedykolewicy ofiarowanej 2 odrobiorcy. Każda. 69c
SMAZONE KURCZĘTA verblom - Jacek albo cienne mięso. 31c
LAYER CIESTA - duże, Na jutro. 29c
CYRANONOWY CHEB Z RODZYNKAMI - wypiekany z najczystszych składników. Bochenek. 10c
SALATA KARTOFLANA ALBO COLE SLAW - z majonezem. specjalnie. 2 1/2 17c
CIĄSKA Z OWSIANEJ KASZY, świeża, domowa, 2 funty, specjalnie. 2 25c

Zelówki i Obsasy 59c
Podłite do trzech kwadransów wielkości na czekoladzie dostawione DARMO do Waszego domu. Roboty i materiały gwarantowane.

Jutro Pogrzeb s. p. Emila Malinowskiego.

Mrówczą Pracą i Wytrwałością Doszedł On Do Majątku i Sławy.

Wilkes-Barre, Pa., 10. lutego. - Pogrzeb s. p. Emila Malinowskiego, zmarłego prezesa Unji Polskiej w Stanach Zjedn. Ameryki Północnej, odbędzie się jutro, sobotę, przed południem, w Filadelfji, gdzie s. p. Malinowski dokonał życia.
Lekarze w szpitalu w Filadelfji oświadczyli, że powodem śmierci Malinowskiego była wada sercowa. Członkowie rodziny i znajomi s. p. Malinowskiego twierdzą, że Malinowski od czasu strasznej tragedii w rodzinie, kiedy dwaj bandyci zabili jego córkę, zapadał stale na zdrowiu i stale skarżył się na dolegliwości serca.
Zwłoki zasłużonego działacza na niwie narodowej spoczną na cmentarzu św. Marji w Hanover, gdzie rodzina Malinowskich posiada własny grobowiec.
Krótki życiorys zmarłego.
S. p. Malinowski urodził się w Poznaniu 6 grudnia, 1860 r. z rodziców Jana i Katarzyny (Szternerowej) Malinowskich.

zonej przez niego, a prowadzonej wzorowo i rzetelnie, Malinowski zdobywał coraz szersze wpływy w świecie politycznym.
Okres wojny światowej i gorącej pracy około organizowania Armji Polskiej we Francji, zastał Malinowskiego gotowego do pracy. W Nanticoke i o-kolicy zorganizowano Komitet Obywatelski, na którego czele jako prezesa postawiono Malinowskiego. Od tego czasu rozpoczęła się ciężka praca społeczna, która często odrywała Malinowskiego od zajęć codziennych. Malinowski, poświęcając czas i pieniądze, często wyjeżdżał w sprawach narodowych, brał udział w delegacji Polonii do prez. Wilsona, udzielał się każdej sprawie społecznej i wogóle był czynnym tam, gdzie chodziło o dobro swej starej Ojczyzny, swej przybranej Ojczyzny i swego otoczenia.

W r. 1930 Malinowski został ponownie wybrany prezesem Unji Polskiej w Stanach Zjedn. Ameryki Północnej na sejmie tej organizacji w Chicago. W 1931 roku za pracę dla sprawy polskiej Rząd Polski daje zasłużonemu pracownikowi krzyż „Polonia Restituta”. Po odnalezieniu s. p. Malinowski udał się do Now Yorku, gdzie był podejmowany przez konsula gen. Marchlewskiego i przez ówczesnego amb. Polski, Tytusa Filipowicza.

Polonia amerykańska przez śmierć s. p. Malinowskiego straciła jednego ze swych najbardziej zasłużonych synów. - Cześć mu za jego pracę i poświęcenia dla sprawy polskiej.

Co Słychać Na Polonji

Jutro, w sobotę, dnia 11go lutego, w szopie pnr. 508 W. North Blvd. w Oak Park, odbędzie się zabawa walentynowa urządzona w stylu farmerskim przez klub dziewcząt pn. „West Siders Girls Club”, która rozpocznie się o godz. 8:30 wieczorem.

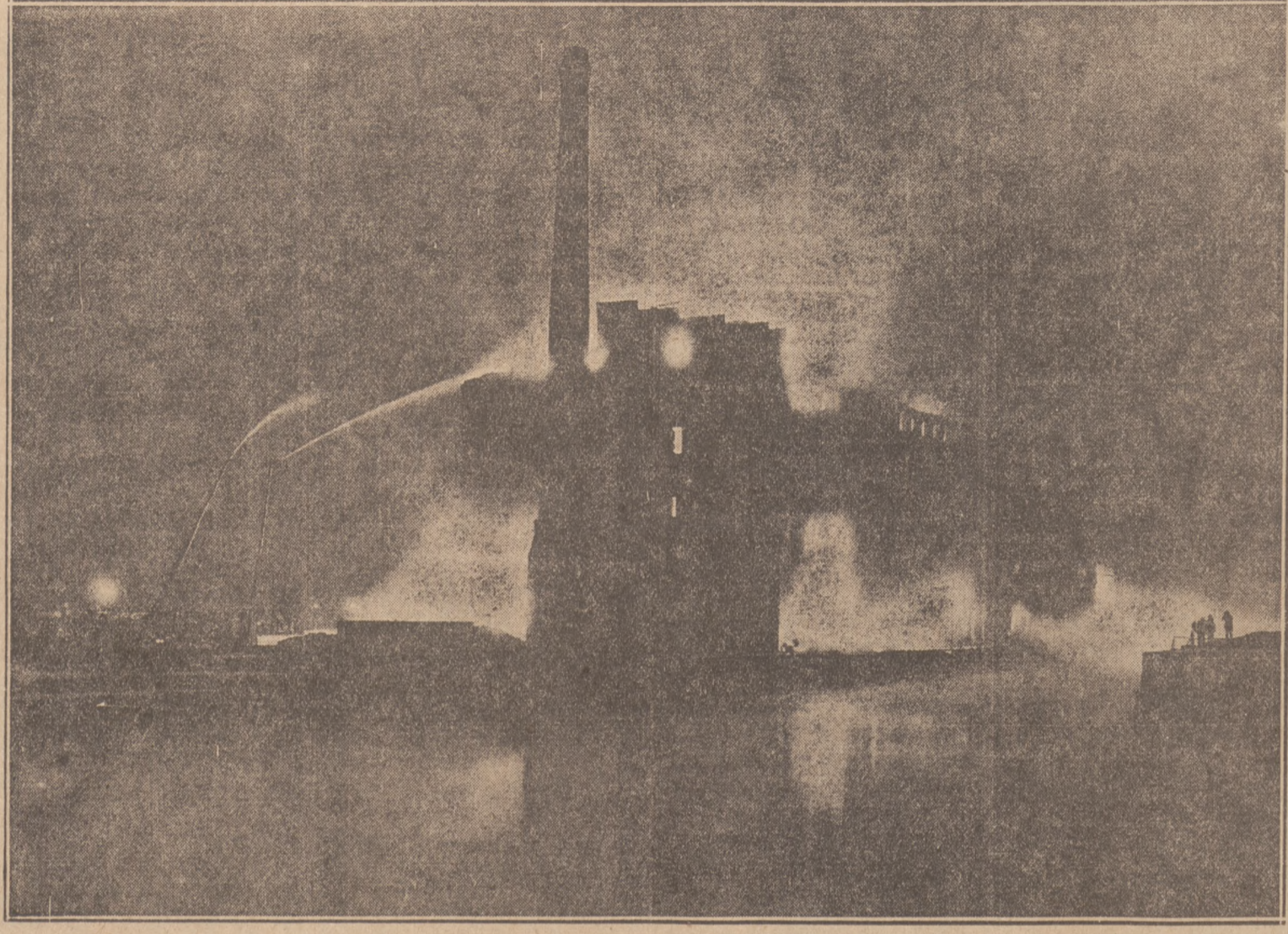
Kółko Literacko-Dramatyczne im. Synów Wolności, urządza zabawę serduszkową jutro, dnia 11go lutego, w sali Synów Wolności, pnr. 1042 N. Damen ave. Początek o godz. 7:30 wieczorem.

Zabawa kostkowo - karciana Zarządu Centralnego Legjonu Pań, odbędzie się dnia 12go marca, w sali Avenue Cafeteria, pnr. 1250 Milwaukee ave., o godzinie 6tej wieczorem.

Obóz Gniazda Wolności R. N. of A. będzie miało swoje regularne posiedzenie na Kazimierzowie w sali zwykłych posiedzeń, w sali Sokół Jedność, 2300 South Whipple ulica. - Marja Ciesielska, prez.; Marja Smuda, sekr.

SEZ YOU Answers
1. False. It is a Russian cab.
2. False. It is a large slaughter house.
3. True.
4. False. Aramaic.
5. False. Seismograph.
6. True.
7. False. Matzo.
8. True.
9. True.
10. True.

POŻAR WIELKIEGO ŚPICHLERZA NA „GESIEJ WYSPIE”.

Pożar wielkiego śpichlerza na „Gesiej Wyspie” przy Division ul., należącego do firmy Rosenbaum Grain Corporation. Straty spowodowane przez pożar, obliczane są na przeszło milion dolarów. Spłonęło zgórą 1.700.000 buszli zboża i 7-piętrowy budynek.

Dzieje Starej Floty Polskiej.

Co Polska posiadała na morzu w wiekach 15-ym i 16-ym? Te dwa wieki były okresem rozkwitu polskiej potęgi morskiej.

Posiadaliśmy wówczas na Bałtyku flotę rybacką, którą utrzymywali dla własnej wygody ziemianie polscy.

Arcybiskup gnieźnieński posiadał własne liczne okręty handlowe, na których wysyłał zboże i mięswo aż do północnych wybrzeży dzisiejszej Holandji.

Do Anglii i Hiszpanji wysyłał swe okręty Morsztyn, kupiec krakowski. Liczne były okręty morskie, należące i do innych właścicieli Polaków.

Za Zygmunta Augusta utworzona została na większą skalę po raz pierwszy flota wojenna na Bałtyku.

Stworzona ona została w celu przeszkolenia dowódców i Kavalenom Mieczowym w Inflantach, z którymi król ten wojował.

Początkowo była to flota o charakterze, jakoteż słabość króla, sprawiły, iż do „Konstytucyj” dodano poprawki, które je zupełnie zniekształciły i ostatecznie gdańszczanie odzyskali wszystkie swoje przywileje za cenę jednorazowego wypłacenia Polsce 100,000 dukatów.

W wyniku tego budżeta się do życia polska marynarka wojenna zamarała, bo po ukończonej wojnie król marynarzy swoich ze służby zwolnił.

Początek wieku XVII. Związują odrodzenie marynarki polskiej, gdy za Zygmunta III, zdobywszy na Szwedach dwa okręty, dokupiliśmy kilka w Anglii i Holandji, hetman Chodkiewicz uzbroił je i osadził własnym żołnierzem, a łączywszy kilka mniejszych

statków, uderzył na flotę szwedzką, pod miasteczkiem Szakami i odniósł świetne morskie zwycięstwo.

Król uzbroił swoim kosztem 9 okrętów wojennych.

Polska siła zbrojna na morzu przedstawiała się już znów o tyle poważnie, że 28go listopada, 1627 r., dziewięć okrętów polskich pod wodzą Cypellmana odniosło walne zwycięstwo pod Oliwą w zatoce Gdańskiej nad jedenastu okrętami szwedzkimi.

Admirał szwedzki Hoenschild poległ, dwa okręty zabrano do niewoli, a niedobitki schroniły się do Piławy.

Ta odradzająca się flota polska uległa jednak sama wkrótce zagładzie, a to w starciu z połączeniem flotami duńską i szwedzką.

I ta więc próba zawiodła, a zawiodła niewątpliwie dlatego, iż flota polska nie posiadała opanowania o własny port wojenny.

Zrozumiał do król Władysław IV, który wstąpiwszy na tron w r. 1632 postanowił tworzyć marynarkę wojenną, opartą o mocne podstawy na lądzie.

Na półwyspie Helu rozkazal on wzniesić dwa zamki, dwie warownie, które miały dawać osłonę okrętom, podczas ich postoju w porcie, to jest w zatoce puckiej.

Warownie te nazwano Władysławowem, oraz Kazimierzowem.

Dowództwo nad niemi sprawowali: Władysław Denhof i Guldenstern.

Okołicznymi starostwami mieli

dbać o zaopatrzenie zarówno warowni, jak i okrętów floty w żywność.

Niebawem bandera polska powiewała nad silnie dźwigniętą i zorganizowaną przez króla potęgą morską Rzpltej.

Na utrzymanie tej floty pobierano na Bałtyku takie same cla, jak to było czynione przez inne państwa na innych morzach.

Książęta pruscy w Królewcu pierwszy raz wyraźnie poczuli, że panem nad Księstwem czyli nad dzisiejszemi Prusami Wschodniemi jest Władysław IV, król polski, którego oni są tylko lennikami.

Król interesował się sprawą morską osobiście. Zwidział brzegi, obmyślał miejsca na nowe porty.

W r. 1639 obradowano na sejmie nad sprawą wzmocnienia Pucka i Tczewa.

W r. 1642 dokonano naprawy portu w Piławie (dzisiejsze Piława).

Ten rozkwit jednak, ten złoty wiek marynarki polskiej trwał niedługo, trwał zaledwie tyle, ile czasu żył król, który ją odrodził i o mocne podstawy oparł.

Po śmierci Władysława IV, w r. 1648 wszystkie jego poczynania na morzu upadły, a upadły dlatego, że społeczeństwo polskie i wówczas jeszcze nie ujawniło w sobie zrozumienia dla sprawy morskiej, zaś wysiłek jednego człowieka, choćby największego, nie mógł zdziałać nic tam, gdzie potrzebna była świadoma swego celu ześrodkowana wola i ze środowiony wysiłek całego narodu.

Z tego upadku marynarka polska już się nie dźwignęła, od tego czasu rozpoczyna się upadek samej Rzeczypospolitej.

Widzimy, że cały szereg królów polskich dążył świadomie do panowania na Bałtyku, widzimy meżów stanu, którzy ongiś zdawali sobie sprawę z tego, iż bez panowania na morzu

nie możemy się stać państwem wielkiem, niestety, widzimy równocześnie, że społeczeństwo tych swoich wybitnych jednostek nie zrozumiało i nie popierało, a w wyniku tego, z upadkiem naszego panowania na morzu upadło i nasze znaczenie mocarstwowe.

Polska posiadała porty, posiadała znakomite słynne na świat cały materiały do budowy okrętów: dąb na kadłuby, a sosny wysokopienne na maszty, ale nie była narodem żeglarskim, handlowym i przedsiębiorczym.

Jej dęby i sosny szły do Gdańska, do Anglii, do Hiszpanji, do Portugalji, z nich to budowano tam okręty, które szły na zdobycie świata całego, my zaś doczekaliśmy się tego, iż odcięto nas od morza zupełnie, a ściągający między trzema potężnymi sąsiadami, rozdarto na części, które 150 lat musiały czekać cudu ponownego złączenia się.

HUMOR "MUCHY WARSZAWSKIEJ" Sejm Duchów.

Sejmiku'e brać Sarnacka. W przegromem duchów kole. Choć w zwiastach, ale chwacka. Stary miodek isni na stole. Dookleba bobatery.

Ce to obrze rąbja, piją. A Zagłoba czerstwy, świeży. Kzadzi całą kompaniją.

Wszysze są tu znani zdawna. Co dawał losom kreski. Których pamięć do dziś sławna: Król Batory, Król Sobieski. Szlachty zwykłej conieniaru. I Skrzetuscy i Kmiecice. Stara wiara, tęga, jara.

Każdy w garści ma skłębienie. Rzekł Zagłoba: - Wacpanowia, Wy Królowie, wy ze swity. Własniem słyszał w gorzkiej mowie. Wiedzi że z Kreczpospolitej. Klęka tam się wiesz ludziska. Małe pysków nie ochwacka. A w dodatku nędza sechawa. Że i umrzeć niema za co.

Dalsze wieść: Sejm, jak bez głowy. To odnyka się, zamyka. Calkiem w nim beznadzie mowy, Z deputatów mała języka. Więc rzekniecie, wielkie duchy, Czy nie isć nam do Narodni. Przerwał, poruż język suchy, I wychylił kubek miodu.

Tu odezwał się Batory. Rozum bystry to nielada: - Racja waści. Narod chory. Wian Sarnacka podupada. Ale sami wiani temu, Ze ich gnębi dola sroga. Bo schylił się tu złemu, Bo stracili wiarę w Boga.

Rzekł Sobieski: - Tam nowosiel Wprowadzają szereg cały. Jakies: "Bura Swiadomości" Na niewieście spojczyły: Jakich meżów z lewej ręki. Nie pomieszczaj w umie. Zapylałem Marysielki. Leez i ona nie rozumie.

Skończył i za wasy targu. Z cezu plomien gniewu ciska. Wtem odezwał się ksiądz Skarga. - Wiedz dobie przysłaż górkę. Tuż ją widze, nie za górkę. Jakobym duchem wieszczem Czynną, straszny i ponurą. Lwiadał. Jakim raz ją przepowiadal.

Skończył. Nagle huknie wrzawa, Nikt lampezek już nie spija. Od tumultu drgnęła ława, A z nią cała kompanija. Jeden plazer, drugi biada. Tamten kłęka, jak w koscielę, Nawet sobą słabo włada, Pan Zagłoba, herbu Wezele.

Naraz ponad plac i żale Tych stroskanych Polaków synów, Płynie ciecho, a wspaniale Głos Przecora Paulinów. Płynie wiole, leez z naciakiem, Pod procezem płynię znakiem, W izbie, razem z głosu błyskiem Nagle, jakoby zstąpił maikiem.

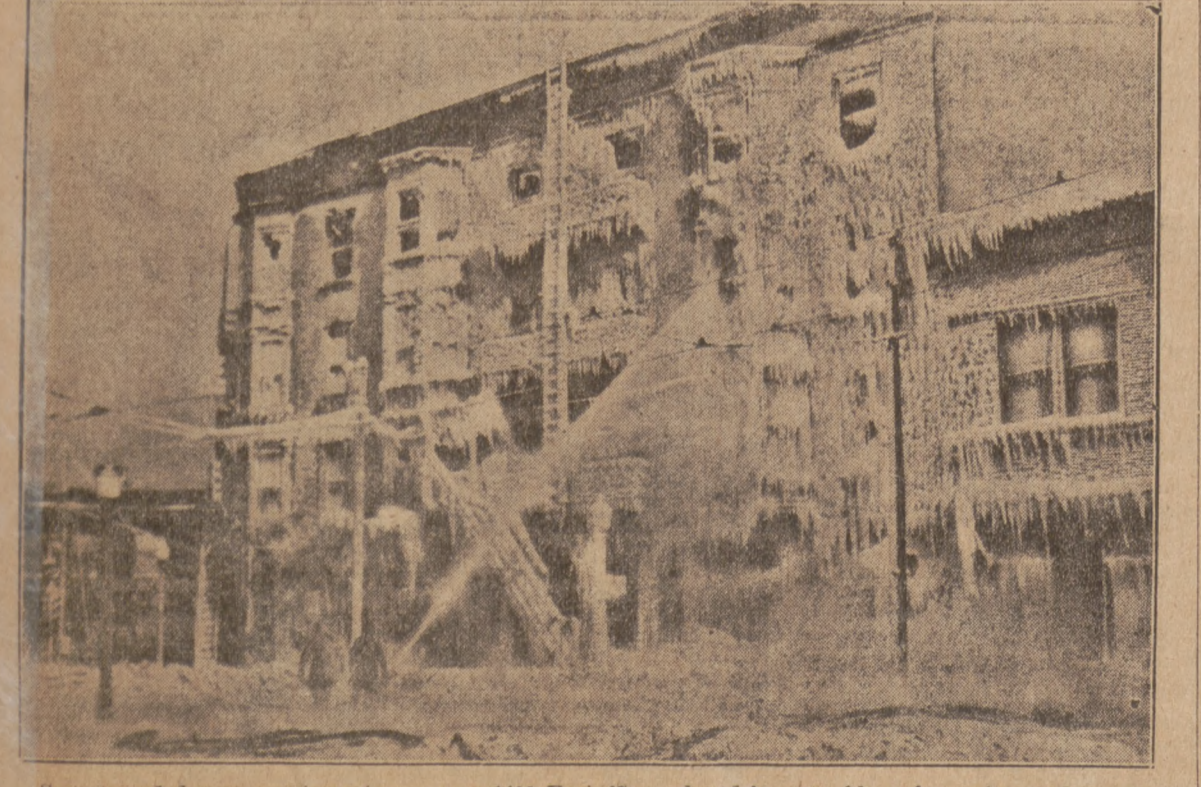
- Zrozumiała wasza troska, Macie do niej milion rzezi. Ale wiedzcie: Łaska Boska Większa, niżli zło Sarnacki! Więc porzućcie smutki srogie I usmiecie rozpacz z głowy, Ja wam tak poradzić mogę, Ja, obrońca Częstochowy.

Wytrwa Polska. Tak cheg niecha. Wytrwa. Wyjdzie z nędzy, z biedy, A że jej pocierpieć trzeba. Trudnie... To byłaby Szwedy. Minie wiele lęskowa doba. Doba smutków i omamię... Dzieki, Ojeze, rzekł Zagłoba, Odwalites z pierś kamien.

Dzieki, Ojeze. Głos twój krzepi. Jak na Jasnej krzepił Górze. Dzieki, Ojeze, już mi lenieci. Znow się czuję w dawnej służbie. Głos twój, jak arfa celska, Słedicie teny w serach przedzie: Pan Bóg chee, by była Polska, Więc cobądź uczyni - BĘDZIE!

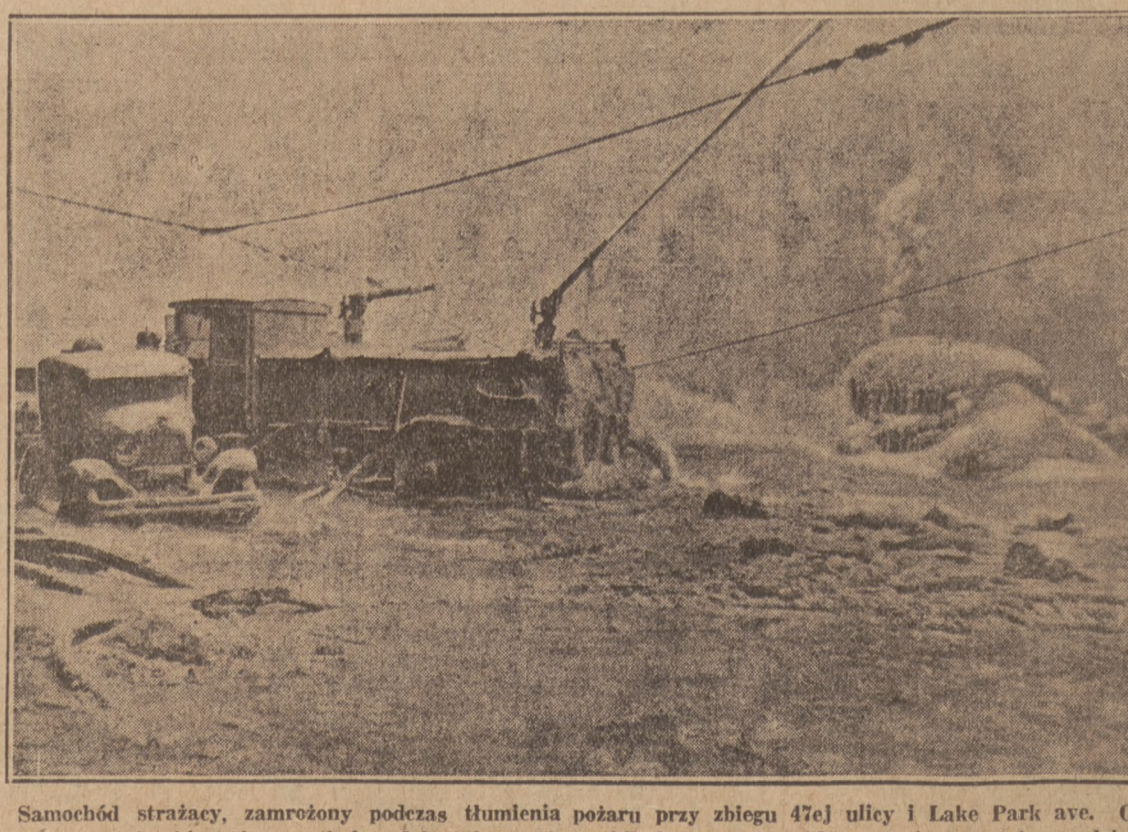
Delikatność. - Panie przynypale, nasz klient X. przysłał rachunek i omylił się na swoją szkodę. - Nie będziemy mu o tem pisali. Wyglądałoby to na wytykanie mu, że nie umie rachować

WALKA Z POŻAREM NA MROZIE.

Scena przed domem apartamentowym pnr. 1403 East 47ma ul., gdzie wybuchł groźny pożar podczas mrozu, dochodzącego do kilkunastu stopni poniżej zera.

SCENA NA 47-EJ ULICY.

Samochód strażacy, zamrożony podczas tłumienia pożaru przy zbiegu 47ej ulicy i Lake Park ave. Obok, samochód pasażerski, który spłonął podobny los. Oba wehikuly są przyczołżone do jezdni grubą powłoką lodu, jakd się szybko utworzył podczas gaszenia ognia

Upio...
Ponizej j...
warszawski...
gizie w ze...
sie wzrusz...
tuja z Ro...
crech wiezi...
Przed kil...
wróciło do...
wieźniów I...
dzinami, w...
P. U., bądź...
nie na Syb...
Co ci lu...
przeżył...
- Wied...
zienie zaw...
zieniem. M...
lepsze, min...
gjeniczne, ...
tylko wiezi...
ty, czy g...
niem, z k...
są zawsze ...
Posucha...
tej Rosji, o...
wiekim mó...
mieszkali, ...
wzięniu, i...
ogładali tę...
nie z okien...
cieczką zo...
„Inturist”, ...
malych id...
li się wesp...
mi.
Dworzec...
wspaniały, ...
dworzec.
Po szeroł...
cym się, w...
strony linji...
Drzwi od...
ne. Otwart...
hali, gdzie...
przejedny...
Na pero...
policjantów...
eskortując...
tu graniczy...
Z trzask...
drzwi waga...
kie pełne, ...
rzenie ludz...
cych co to...
urzędnicy ...
placówki z...
gaci turyś...
Anglicy w...
krajoznam...
ny tragarz...
pod ciężar...
pek, oblep...
nami etyl...
najwytwor...
swiata.
Kto patry...
przybywają...
pomyślnie, ...
odrutowani...
jak to p...
propaganda...
Ale nagl...
nych twarz...
gack wychud...
jakby kro...
było.
Mało tyc...
bo mało lud...
to, co oni...
czy w zup...
Po rewiz...
siadaczy tr...
tej twarzy...
tu i siada...
tu i siada...
Co kelnera...
- Wszy...
zechce.
- A pi...
- Owsz...
- Prosz...
Po wypy...
wa na kel...
- Co je...
- Co pi...
- Drugi...
mi pan pod...
- Ależ...
- Dawa...
- A co...
Może coś...
albo kotlet...
Czlowiek...
patrzy zd...
jakby nie r...
a potem n...
myśla, w...
- Kotle...
Ostatecz...
sji zjadł w...
minut, mię...
mi, trzy sz...
wypil czter...
- Co mo...
- zapytał...
czas odjaz...
- Może...
- Dobr...
- Ile p...
wet dziesię...
- Prosz...
dzieścia bu...
- Panie...
miony kel...
le? Przecie

Upiory z Tamtego Świata.

Poniżej przycinamy za prasę warszawską informacje ze Stolepc, gdzie w zeszłym miesiącu odbyła się wznawiana uprzednio powiatowa z Rosji Sowietkiej wracających więźniów. — Red.

Przed kilku dniami zaledwie wrócił do Polski czterdziestu więźniów Polaków wraz z rodzinami, więzionych przez G. P. U., bądź skazanych na zesłanie na Syberję przez sądy.

Co ci ludzi przecierpieli, co przeżyli, trudno sobie wyobrazić. Ale może ktoś powie: —

Więźniowie. Trudno, więźnienie zawsze pozostanie więzieniem. Może być gorzej, albo lepiej, mniej, albo więcej higieniczne, ale zawsze będzie tylko więzieniem czy tam czy tu, czy gdzie indziej, więzieniem, z którego wspomnienia są zawsze okropne.

Posuchajmy jednak, co o tej Rosji, o tym „raju” bolszewickim mówią ci, co tam byli mieszkać, co nie siedzieli w więzieniu, co chodzili wolni, co oglądali tę „ziemię obiecaną”, nie z okien wagonu, jadąc z wycieczką zorganizowaną przez „Inturist”, ale z okiem swych małych izdebek, gdzie gnieździł się wespół z kilkoma rodzinami.

Dworzec w Stolpcach, nowy, wspaniały, reprezentacyjny dworzec.

Po szerokim torze, tu kończącym się, wjeżdża na stację pociąg, z Niegoreloje, z tamtej strony linii granicznej.

Drzwi od dworca przepływają. Otwarte tylko przejścia do hali, gdzie rewidują bagaże przedzjadnych.

Na peronie kilku celników, policjantów i żołnierzy KOP-u, eskortujących pociąg od punktu granicznego Kołosowo.

Z trzaskiem otwierają się drzwi wagonów. W oknach jakieś łuny, wesołe twarze, spojrzenie ludzi sytych, nie znających co to głód, co nuda — to urzędnicy sowieccy, jadący na placówki zagraniczne, albo bogaci turyści, Amerykanie lub Anglicy wracający z wycieczki krajoznawczej po Rosji. Biedny tragarz ugina się wprost pod ciężarem eleganckich walizek, oblepionych różnokolorowymi etykietami i nalepkami najwytwardszych hoteli świata.

Kto patrzy na tych ludzi, przybywających z Rosji, może pomyśleć, że tam istotnie, za tą odrutowaną granicą, jest tak, jak to przedstawia szeroka propaganda sowiecka.

Ale nagle wśród tych pełnych twarzy błyska jedna, druga, wychudniała, ziemiasta blada, jakby kropli krwi w niej nie było.

Mało tych twarzy coppers, bo mało ludzi wraca z Rosji, ale to, co oni opowiadają, wystarcza w zupełności.

Po rewizji celnej jeden z posiadaczy takiej bladej, ziemiastej twarzy, przechodzi do bufetu i siada przy stole.

— Co mogę dostać? — pyta kelnera niepewnym głosem.

— Wszystko, co pan tylko zechce.

— A piwo?

— Owszem.

— Proszę o butelkę.

Po wypiciu jej przybysz kiwa na kelnera.

— Co jeszcze mogę dostać?

— Co pan zadsypniesz.

— Drugą butelkę piwa może mi pan podać.

— Ależ naturalnie.

— Dawaj pan.

— A co pan jeszcze każe? Może coś gorącego? Sznycel, albo kotlet?

Człowiek z ziemistą twarzą patrzy zdumiony na kelnera, jakby nie rozumiejąc jego słów, a potem nagle olśniony jakąś myślą, woła:

Wyjazd Cermaka w Ciepłe Strony Ożywił Politykę.

Różni Kandydaci, Nawet Na Urząd Burmistrza, Są Omawiani.

Wyjazd burmistrza Cermaka do Miami, Floryda, spowodował w polityce lokalnej niemałe poruszenie i kalkulacje polityczne.

Pismo „Chicago Daily News”, będące językiem silnie zainteresowanych kół, komentuje obszernie wyprawę burmistrza „po dziaby”. I na tem tle wysuwano, o dokładniej swych kół politycznych postulaty i ewentualne następstwa.

Wyjazd obecny burmistrza ma mieć zatem o wiele większe znaczenie niż poprzednie wyprawki w cieniu palm florydyjskich, ponieważ ma być mowa o podziale posad. Pan Cermak ma dzisiaj na plaży Miami Beach konferować z p. James A. Farley'em, przewodniczącym krajowego komitetu partii demokratycznej. Chodził specyficznie o posady federalne, którym dysponuje komitet krajowy, tak jak miejski i powiatowy dysponuje centralny komitet powiatowy, a stanowią — stanowią.

Prezydent często sam decyduje. Wszyscy rozumieją jednak, że kandydaci są wysuwani przez najniższe kół, w tym wypadku, przez komitety regjonalne, działające na mocy przed elekcyjnych układów. Oczywiście Prezydent ma również wielki wpływ na wybór i często sam decyduje lub poleca sobie przedstawić upatrzonego kandydata. Czynności takie załatwia komitet krajowy, składający się z przedstawicieli stanowych, wybranych znów przez delegatów powiatowych. Po zwyciężeniu wyborach każdy stan i powiat stara się zagarnąć jak najwięcej stanowisk w stolicy, no i, ma się rozumieć, wszystkie „dziaby” federalne w granicach swego panowania.

Takie sprawy właśnie omawia dzisiaj p. burmistrz Cermak z p. Farley'em.

Polityczni przyjaciele mają pierwszeństwo. Senator Lewis ma swoje poglądy odnośnie obsady stanowisk federalnych w dystrykcie chicagowskim, a następnie, gdzie chciał prawdopodobnie pozostawić prowincjonalne posady w stanie młodszemu koleżce, nowoobranemu senatorowi Dietrichowi.

Następnie „Daily News” ma być poinformowana ze źródeł miarodajnych, jako Prezydent Roosevelt wcale nie dwuznacznie zapowiedział, iż jego polityczni przyjaciele w każdym stanie mają być wzięci pod opiekę.

W innych słowach, jeżeli Cermak, burmistrz i dwaj demokratyczni senatorzy nie wysuną na wyższe stanowiska federalne takich kandydatów, co stało od początku pracowali i stali zdecydowanie przy wybraniu partii, Prezydent może uczynić własny wybór.

Trzy wielkie posady w Chicago. W Chicago otwierają się trzy wielkie wakansy federalne: urząd dystryktowego prokuratora federalnego i dwóch sędziów federalnych. Na prokuratora jest dotąd wymieniany poseł Michael L. Igoe, który nie był z Rooseveltem od początku, to jest przed konwencją krajową, lecz po konwencji zaraz mocno przy nim stanął.

O wiele więcej trudności przedstawia zamianowanie sędziów federalnych. Są dwa wakansy. Lecz jedno miejsce wciąż zajmuje były dystryktowy prokurator federalny Geo. E. Q. Johnson, mianowany przez prezydenta Hoovera, ale wciąż niezatwierdzony przez senat, gdyż demokraci i skrajni republikanie oświadczyli, iż nie podtrzymają ostatnich monatów prezydenta Hoovera.

Sen. Lewis zgadza się na jednego sędziego. Senator Lewis nie zgadza się z tem stanowiskiem senatu. Poczuwając się do pewnych zobowiązań względem republikanów za udzielone mu poparcie

Wyjazd Cermaka w Ciepłe Strony Ożywił Politykę.

Różni Kandydaci, Nawet Na Urząd Burmistrza, Są Omawiani.

Wyjazd burmistrza Cermaka do Miami, Floryda, spowodował w polityce lokalnej niemałe poruszenie i kalkulacje polityczne.

Pismo „Chicago Daily News”, będące językiem silnie zainteresowanych kół, komentuje obszernie wyprawę burmistrza „po dziaby”. I na tem tle wysuwano, o dokładniej swych kół politycznych postulaty i ewentualne następstwa.

Wyjazd obecny burmistrza ma mieć zatem o wiele większe znaczenie niż poprzednie wyprawki w cieniu palm florydyjskich, ponieważ ma być mowa o podziale posad. Pan Cermak ma dzisiaj na plaży Miami Beach konferować z p. James A. Farley'em, przewodniczącym krajowego komitetu partii demokratycznej. Chodził specyficznie o posady federalne, którym dysponuje komitet krajowy, tak jak miejski i powiatowy dysponuje centralny komitet powiatowy, a stanowią — stanowią.

Prezydent często sam decyduje. Wszyscy rozumieją jednak, że kandydaci są wysuwani przez najniższe kół, w tym wypadku, przez komitety regjonalne, działające na mocy przed elekcyjnych układów. Oczywiście Prezydent ma również wielki wpływ na wybór i często sam decyduje lub poleca sobie przedstawić upatrzonego kandydata. Czynności takie załatwia komitet krajowy, składający się z przedstawicieli stanowych, wybranych znów przez delegatów powiatowych. Po zwyciężeniu wyborach każdy stan i powiat stara się zagarnąć jak najwięcej stanowisk w stolicy, no i, ma się rozumieć, wszystkie „dziaby” federalne w granicach swego panowania.

Takie sprawy właśnie omawia dzisiaj p. burmistrz Cermak z p. Farley'em.

Polityczni przyjaciele mają pierwszeństwo. Senator Lewis ma swoje poglądy odnośnie obsady stanowisk federalnych w dystrykcie chicagowskim, a następnie, gdzie chciał prawdopodobnie pozostawić prowincjonalne posady w stanie młodszemu koleżce, nowoobranemu senatorowi Dietrichowi.

Następnie „Daily News” ma być poinformowana ze źródeł miarodajnych, jako Prezydent Roosevelt wcale nie dwuznacznie zapowiedział, iż jego polityczni przyjaciele w każdym stanie mają być wzięci pod opiekę.

W innych słowach, jeżeli Cermak, burmistrz i dwaj demokratyczni senatorzy nie wysuną na wyższe stanowiska federalne takich kandydatów, co stało od początku pracowali i stali zdecydowanie przy wybraniu partii, Prezydent może uczynić własny wybór.

Trzy wielkie posady w Chicago. W Chicago otwierają się trzy wielkie wakansy federalne: urząd dystryktowego prokuratora federalnego i dwóch sędziów federalnych. Na prokuratora jest dotąd wymieniany poseł Michael L. Igoe, który nie był z Rooseveltem od początku, to jest przed konwencją krajową, lecz po konwencji zaraz mocno przy nim stanął.

O wiele więcej trudności przedstawia zamianowanie sędziów federalnych. Są dwa wakansy. Lecz jedno miejsce wciąż zajmuje były dystryktowy prokurator federalny Geo. E. Q. Johnson, mianowany przez prezydenta Hoovera, ale wciąż niezatwierdzony przez senat, gdyż demokraci i skrajni republikanie oświadczyli, iż nie podtrzymają ostatnich monatów prezydenta Hoovera.

Sen. Lewis zgadza się na jednego sędziego. Senator Lewis nie zgadza się z tem stanowiskiem senatu. Poczuwając się do pewnych zobowiązań względem republikanów za udzielone mu poparcie

Wyjazd Cermaka w Ciepłe Strony Ożywił Politykę.

Różni Kandydaci, Nawet Na Urząd Burmistrza, Są Omawiani.

Wyjazd burmistrza Cermaka do Miami, Floryda, spowodował w polityce lokalnej niemałe poruszenie i kalkulacje polityczne.

Pismo „Chicago Daily News”, będące językiem silnie zainteresowanych kół, komentuje obszernie wyprawę burmistrza „po dziaby”. I na tem tle wysuwano, o dokładniej swych kół politycznych postulaty i ewentualne następstwa.

Wyjazd obecny burmistrza ma mieć zatem o wiele większe znaczenie niż poprzednie wyprawki w cieniu palm florydyjskich, ponieważ ma być mowa o podziale posad. Pan Cermak ma dzisiaj na plaży Miami Beach konferować z p. James A. Farley'em, przewodniczącym krajowego komitetu partii demokratycznej. Chodził specyficznie o posady federalne, którym dysponuje komitet krajowy, tak jak miejski i powiatowy dysponuje centralny komitet powiatowy, a stanowią — stanowią.

Prezydent często sam decyduje. Wszyscy rozumieją jednak, że kandydaci są wysuwani przez najniższe kół, w tym wypadku, przez komitety regjonalne, działające na mocy przed elekcyjnych układów. Oczywiście Prezydent ma również wielki wpływ na wybór i często sam decyduje lub poleca sobie przedstawić upatrzonego kandydata. Czynności takie załatwia komitet krajowy, składający się z przedstawicieli stanowych, wybranych znów przez delegatów powiatowych. Po zwyciężeniu wyborach każdy stan i powiat stara się zagarnąć jak najwięcej stanowisk w stolicy, no i, ma się rozumieć, wszystkie „dziaby” federalne w granicach swego panowania.

Takie sprawy właśnie omawia dzisiaj p. burmistrz Cermak z p. Farley'em.

Polityczni przyjaciele mają pierwszeństwo. Senator Lewis ma swoje poglądy odnośnie obsady stanowisk federalnych w dystrykcie chicagowskim, a następnie, gdzie chciał prawdopodobnie pozostawić prowincjonalne posady w stanie młodszemu koleżce, nowoobranemu senatorowi Dietrichowi.

Następnie „Daily News” ma być poinformowana ze źródeł miarodajnych, jako Prezydent Roosevelt wcale nie dwuznacznie zapowiedział, iż jego polityczni przyjaciele w każdym stanie mają być wzięci pod opiekę.

W innych słowach, jeżeli Cermak, burmistrz i dwaj demokratyczni senatorzy nie wysuną na wyższe stanowiska federalne takich kandydatów, co stało od początku pracowali i stali zdecydowanie przy wybraniu partii, Prezydent może uczynić własny wybór.

Trzy wielkie posady w Chicago. W Chicago otwierają się trzy wielkie wakansy federalne: urząd dystryktowego prokuratora federalnego i dwóch sędziów federalnych. Na prokuratora jest dotąd wymieniany poseł Michael L. Igoe, który nie był z Rooseveltem od początku, to jest przed konwencją krajową, lecz po konwencji zaraz mocno przy nim stanął.

O wiele więcej trudności przedstawia zamianowanie sędziów federalnych. Są dwa wakansy. Lecz jedno miejsce wciąż zajmuje były dystryktowy prokurator federalny Geo. E. Q. Johnson, mianowany przez prezydenta Hoovera, ale wciąż niezatwierdzony przez senat, gdyż demokraci i skrajni republikanie oświadczyli, iż nie podtrzymają ostatnich monatów prezydenta Hoovera.

Sen. Lewis zgadza się na jednego sędziego. Senator Lewis nie zgadza się z tem stanowiskiem senatu. Poczuwając się do pewnych zobowiązań względem republikanów za udzielone mu poparcie

Wyjazd Cermaka w Ciepłe Strony Ożywił Politykę.

Różni Kandydaci, Nawet Na Urząd Burmistrza, Są Omawiani.

Wyjazd burmistrza Cermaka do Miami, Floryda, spowodował w polityce lokalnej niemałe poruszenie i kalkulacje polityczne.

Pismo „Chicago Daily News”, będące językiem silnie zainteresowanych kół, komentuje obszernie wyprawę burmistrza „po dziaby”. I na tem tle wysuwano, o dokładniej swych kół politycznych postulaty i ewentualne następstwa.

Wyjazd obecny burmistrza ma mieć zatem o wiele większe znaczenie niż poprzednie wyprawki w cieniu palm florydyjskich, ponieważ ma być mowa o podziale posad. Pan Cermak ma dzisiaj na plaży Miami Beach konferować z p. James A. Farley'em, przewodniczącym krajowego komitetu partii demokratycznej. Chodził specyficznie o posady federalne, którym dysponuje komitet krajowy, tak jak miejski i powiatowy dysponuje centralny komitet powiatowy, a stanowią — stanowią.

Prezydent często sam decyduje. Wszyscy rozumieją jednak, że kandydaci są wysuwani przez najniższe kół, w tym wypadku, przez komitety regjonalne, działające na mocy przed elekcyjnych układów. Oczywiście Prezydent ma również wielki wpływ na wybór i często sam decyduje lub poleca sobie przedstawić upatrzonego kandydata. Czynności takie załatwia komitet krajowy, składający się z przedstawicieli stanowych, wybranych znów przez delegatów powiatowych. Po zwyciężeniu wyborach każdy stan i powiat stara się zagarnąć jak najwięcej stanowisk w stolicy, no i, ma się rozumieć, wszystkie „dziaby” federalne w granicach swego panowania.

Takie sprawy właśnie omawia dzisiaj p. burmistrz Cermak z p. Farley'em.

Polityczni przyjaciele mają pierwszeństwo. Senator Lewis ma swoje poglądy odnośnie obsady stanowisk federalnych w dystrykcie chicagowskim, a następnie, gdzie chciał prawdopodobnie pozostawić prowincjonalne posady w stanie młodszemu koleżce, nowoobranemu senatorowi Dietrichowi.

Następnie „Daily News” ma być poinformowana ze źródeł miarodajnych, jako Prezydent Roosevelt wcale nie dwuznacznie zapowiedział, iż jego polityczni przyjaciele w każdym stanie mają być wzięci pod opiekę.

W innych słowach, jeżeli Cermak, burmistrz i dwaj demokratyczni senatorzy nie wysuną na wyższe stanowiska federalne takich kandydatów, co stało od początku pracowali i stali zdecydowanie przy wybraniu partii, Prezydent może uczynić własny wybór.

Trzy wielkie posady w Chicago. W Chicago otwierają się trzy wielkie wakansy federalne: urząd dystryktowego prokuratora federalnego i dwóch sędziów federalnych. Na prokuratora jest dotąd wymieniany poseł Michael L. Igoe, który nie był z Rooseveltem od początku, to jest przed konwencją krajową, lecz po konwencji zaraz mocno przy nim stanął.

O wiele więcej trudności przedstawia zamianowanie sędziów federalnych. Są dwa wakansy. Lecz jedno miejsce wciąż zajmuje były dystryktowy prokurator federalny Geo. E. Q. Johnson, mianowany przez prezydenta Hoovera, ale wciąż niezatwierdzony przez senat, gdyż demokraci i skrajni republikanie oświadczyli, iż nie podtrzymają ostatnich monatów prezydenta Hoovera.

Sen. Lewis zgadza się na jednego sędziego. Senator Lewis nie zgadza się z tem stanowiskiem senatu. Poczuwając się do pewnych zobowiązań względem republikanów za udzielone mu poparcie

Wyjazd Cermaka w Ciepłe Strony Ożywił Politykę.

Różni Kandydaci, Nawet Na Urząd Burmistrza, Są Omawiani.

Wyjazd burmistrza Cermaka do Miami, Floryda, spowodował w polityce lokalnej niemałe poruszenie i kalkulacje polityczne.

Pismo „Chicago Daily News”, będące językiem silnie zainteresowanych kół, komentuje obszernie wyprawę burmistrza „po dziaby”. I na tem tle wysuwano, o dokładniej swych kół politycznych postulaty i ewentualne następstwa.

Wyjazd obecny burmistrza ma mieć zatem o wiele większe znaczenie niż poprzednie wyprawki w cieniu palm florydyjskich, ponieważ ma być mowa o podziale posad. Pan Cermak ma dzisiaj na plaży Miami Beach konferować z p. James A. Farley'em, przewodniczącym krajowego komitetu partii demokratycznej. Chodził specyficznie o posady federalne, którym dysponuje komitet krajowy, tak jak miejski i powiatowy dysponuje centralny komitet powiatowy, a stanowią — stanowią.

Prezydent często sam decyduje. Wszyscy rozumieją jednak, że kandydaci są wysuwani przez najniższe kół, w tym wypadku, przez komitety regjonalne, działające na mocy przed elekcyjnych układów. Oczywiście Prezydent ma również wielki wpływ na wybór i często sam decyduje lub poleca sobie przedstawić upatrzonego kandydata. Czynności takie załatwia komitet krajowy, składający się z przedstawicieli stanowych, wybranych znów przez delegatów powiatowych. Po zwyciężeniu wyborach każdy stan i powiat stara się zagarnąć jak najwięcej stanowisk w stolicy, no i, ma się rozumieć, wszystkie „dziaby” federalne w granicach swego panowania.

Takie sprawy właśnie omawia dzisiaj p. burmistrz Cermak z p. Farley'em.

Polityczni przyjaciele mają pierwszeństwo. Senator Lewis ma swoje poglądy odnośnie obsady stanowisk federalnych w dystrykcie chicagowskim, a następnie, gdzie chciał prawdopodobnie pozostawić prowincjonalne posady w stanie młodszemu koleżce, nowoobranemu senatorowi Dietrichowi.

Następnie „Daily News” ma być poinformowana ze źródeł miarodajnych, jako Prezydent Roosevelt wcale nie dwuznacznie zapowiedział, iż jego polityczni przyjaciele w każdym stanie mają być wzięci pod opiekę.

W innych słowach, jeżeli Cermak, burmistrz i dwaj demokratyczni senatorzy nie wysuną na wyższe stanowiska federalne takich kandydatów, co stało od początku pracowali i stali zdecydowanie przy wybraniu partii, Prezydent może uczynić własny wybór.

Trzy wielkie posady w Chicago. W Chicago otwierają się trzy wielkie wakansy federalne: urząd dystryktowego prokuratora federalnego i dwóch sędziów federalnych. Na prokuratora jest dotąd wymieniany poseł Michael L. Igoe, który nie był z Rooseveltem od początku, to jest przed konwencją krajową, lecz po konwencji zaraz mocno przy nim stanął.

O wiele więcej trudności przedstawia zamianowanie sędziów federalnych. Są dwa wakansy. Lecz jedno miejsce wciąż zajmuje były dystryktowy prokurator federalny Geo. E. Q. Johnson, mianowany przez prezydenta Hoovera, ale wciąż niezatwierdzony przez senat, gdyż demokraci i skrajni republikanie oświadczyli, iż nie podtrzymają ostatnich monatów prezydenta Hoovera.

Sen. Lewis zgadza się na jednego sędziego. Senator Lewis nie zgadza się z tem stanowiskiem senatu. Poczuwając się do pewnych zobowiązań względem republikanów za udzielone mu poparcie

Wyjazd Cermaka w Ciepłe Strony Ożywił Politykę.

Różni Kandydaci, Nawet Na Urząd Burmistrza, Są Omawiani.

Wyjazd burmistrza Cermaka do Miami, Floryda, spowodował w polityce lokalnej niemałe poruszenie i kalkulacje polityczne.

Pismo „Chicago Daily News”, będące językiem silnie zainteresowanych kół, komentuje obszernie wyprawę burmistrza „po dziaby”. I na tem tle wysuwano, o dokładniej swych kół politycznych postulaty i ewentualne następstwa.

Wyjazd obecny burmistrza ma mieć zatem o wiele większe znaczenie niż poprzednie wyprawki w cieniu palm florydyjskich, ponieważ ma być mowa o podziale posad. Pan Cermak ma dzisiaj na plaży Miami Beach konferować z p. James A. Farley'em, przewodniczącym krajowego komitetu partii demokratycznej. Chodził specyficznie o posady federalne, którym dysponuje komitet krajowy, tak jak miejski i powiatowy dysponuje centralny komitet powiatowy, a stanowią — stanowią.

Prezydent często sam decyduje. Wszyscy rozumieją jednak, że kandydaci są wysuwani przez najniższe kół, w tym wypadku, przez komitety regjonalne, działające na mocy przed elekcyjnych układów. Oczywiście Prezydent ma również wielki wpływ na wybór i często sam decyduje lub poleca sobie przedstawić upatrzonego kandydata. Czynności takie załatwia komitet krajowy, składający się z przedstawicieli stanowych, wybranych znów przez delegatów powiatowych. Po zwyciężeniu wyborach każdy stan i powiat stara się zagarnąć jak najwięcej stanowisk w stolicy, no i, ma się rozumieć, wszystkie „dziaby” federalne w granicach swego panowania.

Takie sprawy właśnie omawia dzisiaj p. burmistrz Cermak z p. Farley'em.

Polityczni przyjaciele mają pierwszeństwo. Senator Lewis ma swoje poglądy odnośnie obsady stanowisk federalnych w dystrykcie chicagowskim, a następnie, gdzie chciał prawdopodobnie pozostawić prowincjonalne posady w stanie młodszemu koleżce, nowoobranemu senatorowi Dietrichowi.

Następnie „Daily News” ma być poinformowana ze źródeł miarodajnych, jako Prezydent Roosevelt wcale nie dwuznacznie zapowiedział, iż jego polityczni przyjaciele w każdym stanie mają być wzięci pod opiekę.

W innych słowach, jeżeli Cermak, burmistrz i dwaj demokratyczni senatorzy nie wysuną na wyższe stanowiska federalne takich kandydatów, co stało od początku pracowali i stali zdecydowanie przy wybraniu partii, Prezydent może uczynić własny wybór.

Trzy wielkie posady w Chicago. W Chicago otwierają się trzy wielkie wakansy federalne: urząd dystryktowego prokuratora federalnego i dwóch sędziów federalnych. Na prokuratora jest dotąd wymieniany poseł Michael L. Igoe, który nie był z Rooseveltem od początku, to jest przed konwencją krajową, lecz po konwencji zaraz mocno przy nim stanął.

O wiele więcej trudności przedstawia zamianowanie sędziów federalnych. Są dwa wakansy. Lecz jedno miejsce wciąż zajmuje były dystryktowy prokurator federalny Geo. E. Q. Johnson, mianowany przez prezydenta Hoovera, ale wciąż niezatwierdzony przez senat, gdyż demokraci i skrajni republikanie oświadczyli, iż nie podtrzymają ostatnich monatów prezydenta Hoovera.

Sen. Lewis zgadza się na jednego sędziego. Senator Lewis nie zgadza się z tem stanowiskiem senatu. Poczuwając się do pewnych zobowiązań względem republikanów za udzielone mu poparcie

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy...

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy że smutną wiadomość, iż najukochańszy syn i brat nasz

S. P. ALFRED KLONDER po długiej i ciężkiej chorobie, połączony z tym światem, opatrzony św. Sakramentami, dnia 8-go lutego, 1933 roku, o godzinie 7:30 wieczorem, przegryzł lat 24.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 10-go lutego, o godzinie 9:30 rano, w domu żałoby, p. nr. 2317 Cortez ulica, do kościoła św. Heleny, a stamtąd na cmentarz św. Wojciecha.

Na ten smutny obrządek zapraszamy wszystkich krewnych i znajomych, w ciężkim żalu pogrzebani:

Jan i Wiktoria Klonder, rodzice; Edward i Hieronim, bracia; Maria i Florentyna, siostry; Marianna Mancał i Stanisław Mancał, szwagrowie; Anna, bratowa, wraz z całą rodziną.

Pogrzebowy Leon Kawczyński.

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy...

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy że smutną wiadomość, iż najukochańszy syn i brat nasz

S. P. JÓZEF A. PIWNICKI JR. po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, połączony z tym światem, opatrzony św. Sakramentami, dnia 7-go lutego, 1933 roku, o godzinie 3:20 rano, w średnim wieku.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 10-go lutego, o godzinie 10:30 rano, w domu żałoby, p. nr. 2134 West 135th Place, do kościoła św. Anny, a stamtąd na cmentarz „Zmartwychwstała” na północnym końcu rodziny.

Na ten smutny obrządek zapraszamy wszystkich krewnych i znajomych, w ciężkim żalu pogrzebani:

Józef i Maria Piwnicy, rodzice; Anna V. Marja, Wanda i Jadwiga, siostry; Edward, Franciszek i Kajmund, bracia; Jan J. Dulski, William Wollenberg, Franciszek Fisher i Stefan Jazyna, szwagrowie; Józefa, Józefa i Pelagia, bratowa, wraz z całą rodziną.

Telefon Canal 1973. 10

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy...

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy że smutną wiadomość, iż najukochańszy ojciec nasz,

S. P. FELIUS DERING po długiej lecz ciężkiej chorobie, połączony z tym światem, opatrzony św. Sakramentami, dnia 7-go lutego, 1933 roku, o godzinie 11:30 rano, w starszym wieku.

Zwłoki spoczywają w zakładzie pogrzebowym nr. 2240 W. North ave.

Blizsze szczegóły o pogrzebie podamy później.

W ciężkim żalu pogrzebana: Rodzina. Pogrzebowy Cepa.

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy...

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy że smutną wiadomość, iż najukochańszy mąż mój, ojciec, teść, dziadek, szwagier i czołonek nasz,

S. P. FRANCISZEK FABIAN Członek Bractwa Męczennych Różańca św. 2661 60th, Sodalicja św. Teresy od Dzieciątka Jezus, Dvor Maximilian Court 1365 C. O. F. — po ciężkiej i krótkiej chorobie, połączony z tym światem, opatrzony św. Sakramentami, dnia 8-go lutego, 1933 roku, o godzinie 5:35 wieczorem, w starszym wieku.

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 13-go lutego, 1933, o godzinie 9:30 rano, w domu żałoby, p. nr. 1145 W. Chicago ave, do kościoła św. Jana Kantego, a stamtąd na cmentarz św. Wojciecha na parcie rodziny.

Na ten smutny obrządek zapraszamy wszystkich krewnych i znajomych, w ciężkim żalu pogrzebani:

Katarzyna, żona; Marianna i Stanisława, córki; Piotr i Stanisław, synowie; Bronisława i Marianna, siostry; Wnuki i wnuczki; Apolonia Wójcik, szwagierka wraz z całą rodziną.

Pogrzebowy Wojciech J. Michalik.

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy...

Wszystkim krewnym i znajomym donosimy że smutną wiadomość, iż najukochańszy syn i brat nasz

S. P. JÓZEF A. PIWNICKI JR. po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, połączony z tym światem, opatrzony św. Sakramentami, dnia 7-go lutego, 1933 roku, o godzinie 3:20 rano, w średnim wieku.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 10-go lutego, o godzinie 10:30 rano, w domu żałoby, p. nr. 2134 West 135th Place, do kościoła św. Anny, a stamtąd na cmentarz „Zmartwychwstała” na północnym końcu rodziny

